

'Ασ' Όληα

Τὸ σήματόν μας ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

Η Α. Α. Μ. ΞΟ ΛΑΟΦΙΛΗΣ ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ
ΜΕΧΜΕΤ ΡΕΣΑΤ Ο Ε΄.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς σήμερον ἀγομένης ἑπετείου τῆς εἰς τὸν αἰσχροματωρὶκὸν θρόνον ἀναρτήσεώς Του.

Εκ Των Έναον

Δύο θαύματα, δύο εκ νεκρών αναστάσεις, γενομένας υπό του Πέτρου, αναφέρει η αυριανή περικοπή των Προφσεων των Αποστόλων, του Αινία, του κατοικοῦντος εἰς Λύδδαν, καὶ τῆς Ταβιθά τῆς Τόλπης. Τὰ θαύματα ταῦτα ἔχρησάμενοι ὡς ἐν ἐπι πλεον μέσον, ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὴν νέαν ἠθικὴν καὶ πιστεύσωσιν εἰς τὸν Χριστὸν περισσώτεροι τῶν μερῶν ἐκείνων κἀταίωσι.

Εἶναι παρατηρητέον εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ σηκωμένα ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ θαύματα, εἰς ὅλας τὰς ἱεροφυσικὰς πράξεις, ὅτι, ὄχι μόνον ὑπῆρξεν ἡ ἐκ τῶν ἔσω δυνάμεις, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκ τῶν ἔσω θέλησις καὶ ἰσχυρὰ τάσις. Ἰσως αὕτη ἐποικιλῆκε ἀναλόγως τοῦ προσώπου, ἴσως αὕτη ἐξεδηλώθη κατὰ μείζονα ἢ κατ' ἐλάττω λόγον, ἀλλὰ πάντοτε ὑπῆρχε καὶ ἤρχετο ἀρωγὸς εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐνεργητικὴν ἐνέργειαν.

Ἄν ἐκ περιεργίας ἐξετάσωμεν ὅλας τὰς περιστάσεις ταύτας, ἂν ἐν πρὸς ἐν ἐπισκεπήσωμεν ὅλα τὰ θαύματα, θὰ ἴδωμεν ὅτι εἶναι ἀλήθεια σχεδὸν ἀνευ ἐξαιρέσεως τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ θέλησις καὶ ἡ ἀγαθότης τῆς ψυχῆς εὐρίσκετο πάντοτε καὶ συνετέλει εἰς τὸ ἱεροφυσικὸν γεγονός. Καὶ εἰς τὰς σήμερον δ' ἐτι ἀναφερομένης περιπτώσεως τοῦ Αἰνία, τῆς Ταβιθάς καὶ τοῦ Παραλυτικοῦ τῆς Προβατικῆς κολυμβήθρας, ὁ ἀναγνώστης θὰ παρατηρήσῃ τὴν ἐνεργητικὴν ὑπαρξίν τῆς τοιαύτης ψυχικῆς διαθέσεως.

Δὲν θὰ ἐπέμενον εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἂν δὲν ἐσκόπουν νὰ στηρίξω ἐπ' αὐτῆς μίαν ἄλλην κατ' ἀναλογίαν ἐφαρμοζομένην εἰς τὸν ἠθικὸν κόσμον. Αἱ κοινωνίαι, ὅσας ἐξηλώθησαν ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς ἀσθενείας, ὅσας ὑπέστησαν τοὺς κλονισμοὺς τῶν καταπτώσεων, εἶναι ἀληθῆς ὅτι πάντοτε ἐξώθεν ἐπελήθησαν τὴν ἰασίν των, ἐπελήθησαν τὴν διάνοιαν ἐκείνην τὴν ἰσχυρίαν, τὴν ψυχὴν τὴν εὐγενῆ, τὴν καρδίαν τὴν μεγάλην διὰ νὰ τὰς σώσῃ διὰ τοῦ φωτὸς τῶν γνώσεων, διὰ τῆς ἀγαθότητος τῶν αἰσθημάτων, διὰ τῆς δυνάμεως τῆς θέλησεως. Ἐν ταῦτοις ἐπίσης ἀληθῆς εἶναι, ὅτι εὐρον μόνον τὴν τελείαν ἰασίν καὶ τὴν λύτρωσιν ἀπὸ τῶν ἠθικῶν ταλαιπωριῶν των, ὅταν καὶ αὐταὶ ὡς ἄτομα διέβησαν ὅλα τὰ εὐνοϊκὰ στοιχεῖα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς τοιαύτης σωτηρίας.

Ἡ ἱστορία τῶν κοινωνιῶν ἔρχεται νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ἀλήθειαν ταύτην, τῆς ὁποίας τὴν ἀξίαν δὲν πρέπει νὰ παρίδωμεν. Ἄν νομίζωμεν ὅτι ἡ κοινωνία μας εἶναι ἀσθενής — καὶ συχνὰ μάλιστα ἐπαναλαμβάνομεν τοῦτο — πρέπει νὰ μὴ ἐπαναπαυθῶμεν εἰς τὴν γνώσιν ταύτην τὴν θλιβερὰν καὶ ν' ἀναμένωμεν τὴν διάνοιαν ἐκείνην, ἡ ὁποία θὰ τὴν σώσῃ, οὐδὲν ἡμεῖς πράττοντες, οὐδὲν διαθέτοντες.

Τούναντίον μάλιστα καθήκον μας εἶναι καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς οὐδὲν στοιχεῖον κοινωνικῆς δικίσεως εὐρίσκομεν ὑπάρχον, καὶ ἂν ἀκόμη εἴμεθα πεπαισμένοι, ὅτι εἰς οὐδένα δυνάμεθα ἐνεργητικῶς νὰ ἐπιδράσωμεν, πάλιν δὲν πρέπει νὰ μένωμεν ἀδρανεῖς, ἀπαθῶς ἄλλοθεν ἀναμένοντες τὴν σωτηρίαν μας, ἀλλὰ νὰ διαθέσωμεν τὰς ψυχικὰς μας ἰδιότητας οὕτως, ὥστε νὰ παρουσιάζωμεν τὸ προσφορώτερον ἔδαφος εἰς τὰς σωτηρίους ἀρχάς, καὶ νὰ προσφέρωμεν ὅ,τι μὲς εἶναι δυνατόν, καὶ ὑπὲρ τὴν δυνάμιν μας ἐτι, πρὸς τὴν γενικὴν ὠφέλειαν.

Εἶναι ἐσφαλμένη ἡ γνώμη ὅτι ὁ εἰς σώζει τοὺς πολλούς. Ἐάν οἱ πολλοὶ αὐτοὶ δὲν εἶναι στοιχεῖα ἐπιδεκτικὰ βελτιώσεως, τότε ἡ σωτηρία θὰ βραδύνῃ πολὺ ἢ θὰ ἐπιτελεσθῇ θὰ εἶναι πρόσκαιρος καὶ θὰ ὁμοιάσῃ πρὸς τοὺς σπασμοὺς τοῦ πτώματος, ὅταν τοῦτο δεχθῇ τὰ ἠλεκτρικὰ ρεύματα, ὅπερ διωκτὶς ἐπανακτῇ τὴν προτέραν του ἀδράκειαν καὶ νέκρον εὐθὺς ὡς ταῦτα διασκοπῶσι.

Θέλτε νὰ προσομοιάσωμεν πρὸς τὰ πτώματα ταῦτα :

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Ἡ Καταστάσις

Ὅς καὶ εἰς τὸ προηγούμενον ἡμῶν φύλλον εἶχομεν προλάβει ἡ ἄλλη στήλη νὰ δημοσιεύσωμεν, ὁ ἰταλικὸς στόλος, προτοῦ ἀκόμη ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀπαντήσῃ εἰς τὸ κοινὸν διὰ τὴν εἰρήνην διάβημα τῶν Μεγ. Δυνάμεων, ἐβομβάρδισε τὰ ἐξωτερικὰ φρούρια τοῦ Ἑλλησπόντου τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην, ταυτοχρόνως δὲ προσέβαλε καὶ ἄλλας τοποθεσίας τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τῶν νήσων, καταλαβὼν τὴν μικρὰν νησίδα Ἀστυπάλαιαν, τὴν ὁποίαν καὶ κατέστησεν ὀχυρῆσιν του.

Αἱ ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ ζημίαι ἦσαν ἐλάχισται σχεδὸν, μηδαμιναί, καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὴν ἐνθυβολίαν τῶν τουρκικῶν πυροβολείων, τὰ ὁποῖα ἠνάγκασαν τὸν ἰταλικὸν στόλον μετὰ ματαίας προσπάθειάς καὶ μετ' ἀπώλειαν ὑπερτριπλασίων ὀβιδίων ν' ἀνακροῖσθαι πρόθυμον.

Συνέπεια τῆς ἐπιθέσεως ταύτης ἦτο ὁ διὰ τορπιλλῶν ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας ἀποκλεισμός τοῦ στενοῦ τῶν Λαοδανελίων εἰς ὅλα τὰ πλοῖα.

Καίτοι τὸ γεγονός ἡ κοινὴ γνώμη καὶ οἱ ἡμέτεροι πολιτικοὶ κύκλοι ὑπεδέχθησαν μετὰ ψυχραιμίας, ἡ ὁποία ἐπισπῆ τὸν θαυμασμὸν ὄλων, ἐν τούτοις δι' αὐτὸ δὲν παύει νὰ εἶναι μικρῶς σημασίας προξενώπημα, πολλοστὸν τὴν οἰρὰν τῶν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐνάργεως τοῦ πολέμου ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας διαπραχθέντων. Κατὰ τὴν κρίσιν τῶν πολιτικῶν, ὁ βομβαρδισμὸς τῶν Λαοδανελίων δὲν ἦτο πολεμικὴ δρῆσις, ἀλλὰ διπλωματικὸν τέχνασμα. Οἱ Ἰταλοὶ ἐσκέφθησαν δι' ἡδύναστο νὰ συγκινήσωσι τὴν Ἐδρῶπην, ἂν ἡ Τουρκία ἀπέκλειε τὰ στενὰ εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον, τοῦθ' ὅπερ θὰ συνέβαινε πάντως μετὰ τὴν προσβολὴν τῶν Λαοδανελίων.

Δὲν ἠπατήθησαν καὶ πολὺ εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς των, διότι μετὰ τὸν ἀποκλεισμόν ἡ Ρωσία διὰ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς ἀνέπτυξε τὰς ζημίας, τὰς ὁποίας ὑφίσταται τὸ ἐμπόριον τῆς κλεισμένων τῶν στενῶν. Ἄλλ' ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις μετ' ἀνδροπρεπῆ ἀξιοπρέπειαν ἀπήνησεν ὅτι ὁ ἀποκλεισμός τῶν στενῶν εἶναι νόμιμον δικαίωμα τοῦ Κράτους, τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσον ἀποτελεῖ μέτρον δικαίας καὶ ἐννόμου ἀμύνης. Προσέθηκεν ὁμοίως ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπίδος ἁχίστων ὠρῶν περισυλλογὴν τῶν τορπιλλῶν, ἀρκεῖ νὰ δοθῇ ἐκ μέρους τῆς Ἐδρῶπης ἡ ἐγγύησις ὅτι ὁ ἰταλικὸς στόλος δὲν θὰ προσβάλῃ ἐκ νέου τὰ Λαοδανέλλια.

Σχετικῶς πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Δυνάμεων διάβημα, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν μετέβη εἰς τοὺς ἐνταῦθα πρεσβευτὰς των καὶ κατέθηκε σημεῖωμα τῆς προφορικῆς ἀπαντήσεως. Κατ' αὐτὸ ἀναφέρονται ὅλα τὰ πραξικοπήματα τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τῆς ἐνάργεως τοῦ πολέμου, ἐκφράζεται ἡ διαμαρτυρία διὰ τὸν βομβαρδισμόν ἀνοχυρῶτων τοποθεσιῶν, διὰ τὴν προσβολὴν τοῦ πλωτοῦ νοσοκομείου καὶ ἄλλων, διατυπῶνται δ' ὅτι τότε μόνον ἡ Τουρκία θὰ δυνηθῇ νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις εἰρήνης, διὰν ἐξασφαλισθῶσι πλήρη καὶ ἀκέραια τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ Σουλτάνου.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟ ΠΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐμφαίνω εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ τυπογραφείου, ὅπου εἶναι αἱ μηχαναί. Τὸ πιστήριον, εἰς μαῦρος ὄγκος εἰς τὸ βίβλος τοῦ ἐργατοῦ, μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ ἀτμοῦ κινεῖται βραδεία, ρυθμικὰ τὸ αἰώνιον ἔργον του. Βιάζει τὰ δόντια τοῦ κυλίνδρου τὸν χάρτην τὸν λευκόν, τὸν καθαρόν, τὸν ὁποῖον ἡ μηχανή μετὰ μίαν στροφὴν ἀποδίδει πέλικοιμον μετὰ μαύρας γραμμῆς, ἐντυπον.

Ὁ κυλίνδρος στρέφεται διαρκῶς, ὁ χαρτοπέτης ἀδικόπως τροφοδοτεῖ τὴν μηχανήν του, ἐνῶ τὰ πτερά της ἐξ ἄλλου ἐξακολουθοῦν ἀποδίδου.

Ὡ! καὶ τί δὲν ἀποδίδουν τὰ πτερά τῆς μηχανῆς ἐκείνης!

Τώρα ἐκτυπῶται ἐν ποιητικὸν δοκίμιον ὁ μαῦρος ποιητὴς του ἀπὸ μίαν γονίαν παρακαταστρεφθεὶς μετὰ συγκίνησιν τὴν ἐκτύπωσιν ὁ κινεομένης ἐκείνης χάρτης, εἰς τὸν ὁποῖον βλέπει νὰ ἐκδηλώνονται τὰ πρῶτα πτερογίμμια τῆς Μοῦσας του, τὸν συναρπάζει, ἐν μετρίῳ διαγράφεται εἰς τὸ πρόσκαιρόν του καὶ εἰς ἐκστῆν εὐπὴν τῶν πτερόν ἀισθάνεται τὴν Ἀῶσαν νὰ προσπαύῃ τὸ μέτωπόν του... Ἰσχυρὰ ἀπάτη!

Μόνον ὁ χαρτοπέτης, βαρὺς, ἀσυγκίνητος, ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον του καὶ τροφοδοτεῖ μετὰ χάρτην τὸν ἀχόρταγον κυλίνδρον τῆς μηχανῆς του.

Ὡ! καὶ τί δὲν ἀποδίδουν τὰ πτερά τῆς μηχανῆς ἐκείνης!

Τὸ δοκίμιον ἐξετυπώθη πλέον, ὀλίγα λεπτὰ ἀναπαύσει μεσολαβοῦσι καὶ τὸ ἔργον ἐπαναρχεῖ. Ὁ χαρτοπέτης καταλαμβάνει τὴν θέσιν του.

Τώρα ἐκτυπῶται ἐν προσκλήτηριον γάμον.

Εἰς τὰς ὀλίγας γραμμῆς του πόσοι πόθοι, πόσοι ἀγωνία συγκινηθῶνται!... Τὸ μικρὸν ἐκείνο προσκλήτηριον εἶναι τὸ κατάντημα ἀγωνιόδοις ἔρωτος, εἶναι προσφιλέστατον ὄνειρον μᾶς κόρης, εἶναι ἡ γλυκύτερα κατὰ κτήσις τοῦ ἀνδρός. Χίλια ὑπάρξεις τὸ ὄνειρον πώλησαν καὶ εἰς τὰ ζεύγη τῶσων ἐρατικῶν συμβολίζει τὴν ὑπερτάτην εὐτυχίαν, τὴν εὐγενεστέρην χαρὴν.

Μόνον ὁ χαρτοπέτης, βαρὺς, ἀσυγκίνητος, ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον του καὶ τροφοδοτεῖ μετὰ χάρτην τὸν ἀχόρταγον κυλίνδρον τῆς μηχανῆς του.

Ὡ! καὶ τί δὲν ἀποδίδουν τὰ πτερά τῆς μηχανῆς ἐκείνης!

Εἶναι ἀκόμη καταφανὴ τὰ βαθειὰ ἴχνη, ποῦ ἐσυμβόλιζον τὴν εὐτυχίαν, καὶ ἰδοὺ νέα γραμμὰ καταλαμβάνουσι τὴν θέσιν ἐκείνων. Ὁ χάρτης ὁμοῦ τώρα ἐξέρχεται βρεγμένος μετὰ δάκρυα. Αἱ μαῦραι γραμμῆς του ἴ' ἀναγγέλλουσι τὴν δυστυχίαν. Μία νέα ὑπαρξίς, προτοῦ ἀκόμη γνωρίσῃ καλὰ τὴν ζωὴν, τὴν ἀφῆκε διὰ νὰ μὴ ἐπανέλθῃ. Ἐκίτω εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ προσκλήτηριον ἔχουσι θριασθεῖ τῶσαι ἐλπίδες, ἡ δὲ μελίτη του ἔχα ζημιότη μετὰ τὰ πτερά δάκρυα τῶν γονέων, τῶν ἀδελφῶν, τῆς μητρός, τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων...

Μόνον ὁ χαρτοπέτης, βαρὺς, ἀσυγκίνητος, ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον του καὶ τροφοδοτεῖ μετὰ χάρτην τὸν ἀχόρταγον κυλίνδρον τῆς μηχανῆς του.

Καὶ ἡ μηχανή ἐξακολουθεῖ τὰς στροφὰς της. Πέρνει τὸν λευκὸν χάρτην διὰ νὰ τὸν ἀποδώσῃ εἰς δύο δεξιότροπα εἰς σήμαλον τῆς ὑπερτάτης χαρᾶς, εἰς ἐνδειξὴν τῆς βαθυτέρας λύπης. Τὰ πτερά της ἀδικόπως ἀποδίδου καὶ ὁ μονότονος ρυθμὸς της, μελιχολικὸς καὶ ἀμεταβλήτος, χρησιμεύει διὰ νὰ κανονίσῃ τὸν ἀρρυθμικὸν τῶν γεννηθέντων ἐλπίδων καὶ τῶν κρηναῖς τῶν ζυνομένων δακρυῶν.

Μόνον ὁ χαρτοπέτης, βαρὺς, ἀσυγκίνητος, ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον του καὶ τροφοδοτεῖ μετὰ χάρτην τὸν ἀχόρταγον κυλίνδρον τῆς μηχανῆς του.

Ἐξέρχομαι βιαστικὰ ἀπὸ τὸ σκευηθικὸν ἐκείνο διαμέρισμα ἢ ἐπιλλήλος συγκίνησις μοῦ βαρύνει φοβερὰ τὴν καρδίαν καὶ δὲν μ' ἀφίνει ν' ἀναπνεύσῃ. Ἐξέρχομαι, ἀλλ' ὁ μονότονος ρυθμὸς τῆς μηχανῆς τοῦ τυπογραφείου με παρακολουθεῖ, νομίζω ὅτι τὴν βλέπω πάντοτε ἐμπρὸς μου νὰ σκορπίσῃ τὴν χαρὰν καὶ τὴν λύπην, τὰς ἐλπίδας καὶ τὴν ἀπόγνωσιν, τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν βίασιν.

Ναί, τὴν βλέπω τώρα πολὺ-πολὺ ζωηρὰ, τὴν αἰσθάνομαι τώρα βαιότερα, διότι δὲν εἶμαι πλέον ἄλλοις θεατὴς...

Ἡ κοινωνία ἀποτελεῖ τὸ μέγα πιστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Χρόνος, σκευηθικῶς χαρτοπέτης, ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον του καὶ τροφοδοτεῖ μετὰ καρδίας τὸν ἀχόρταγον κυλίνδρον τῆς μηχανῆς του!...

Θ. Κ. Ν.

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΟΛΥΒΔΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Ἐνωσις μολύβδου ἐν καταστάσει ἀτμῶν εἴτε ἐν καταστάσει διαλύματος εἰσαχθεῖσα εἰς τὸν ὀργανισμόν ἐπιφέρει τοιαύτην δηλητηρίασιν βραδείαν μὲν, ἀλλὰ τόσον ἀσφαλῶς ἐνεργοῦσαν, ὅσον οὐδὲν ἄλλο δηλητήριον.

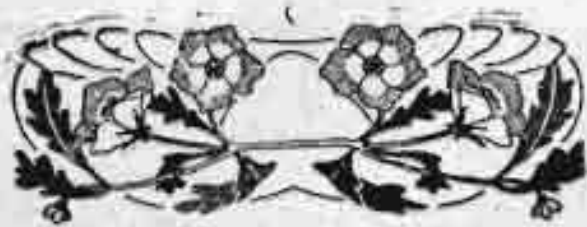
Κύτωχος ἡ νόσος αὕτη, ἐξ ἧς οὐ μόνον μεταλλουργοί, ἀλλὰ καὶ ἐργάται χημικῶν προϊόντων στοιχειοῦ καὶ πλείου ὑποφέρουσι, προσλήθη κατὰ τὸ δῶρον διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν αἰτίαις ἐμποδίζουσιν ὅσον τὸ δυνατόν τῇ δυνατοσίτῃ ἐισπνοὴν ἀτμῶν ἢ κόνεων μολυβδόχων.

Κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον μὲς τοιαύτης δηλητηριάσεως, κατ' ὃ μικρὰ ποσὴν μετάλλου ἔχει ὁ ὀργανισμὸς, παρατηρεῖται ἀχρότης, ἐλάττωσις ὕλων ἐν γένει τῶν ζωτικῶν ἐκρίσεων, ἀνηρεξία, ἐπὶ γόκωσις τῆς γλώσσης καὶ ἡ φατλιανσις τῶν οὐλῶν. Ἐάν τὸ ποσὸν τοῦ μολύβδου εἶναι μεγαλύτερον (δεύτερον στάδιον), παρατηρεῖται ἡμικρανία, ἀπκνία, γενικὴ τῶν ἐκρίσεων ἐπίσχεσις καὶ κίτρισις δερμάτος. Ἐάν ἡ ἐπίδρασις τοῦ μολύβδου παραταθῇ, συμβαίνουσιν ὀξεία φαινόμενα δηλητηριάσεως, προσβάλλονται ὁ ἐγκέφαλος, ὁ νωτιαῖος μυελὸς καὶ ὕλων τὸ νευρικὸν σύστημα, σπασμοί, τρομώδεις κινήσεις, ἀσθένεια τῆς μνήμης, ὡς καὶ ὀξεία μανία παρατηρεῖται, ἀνευδ' ἐγκαίρην ἰατρικῆς βοηθείας δύναται νὰ ἐπέλθῃ καὶ ὁ θάνατος.

Χρόνιαι δηλητηριάσεις παρατηροῦνται ἐκ τῆς χρήσεως μολυβδόχων μαγειρικῶν σκευῶν ἢ καὶ ἐξ ὕδατος προσερχομένου ἐκ μολυβδίνων σωλήνων, ἰδίως ἐπὶ ἀτμοπλοίων, ὅπου χρησιμοποιεῖται ὕδωρ ἀποσταχθέν. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τοῦ μολύβδου δὲν ἐπερβαίνει τὰ 0,007 κατὰ λίτρον, τὸ ὕδωρ εἶναι ἀβλαβές, πέραν ὁμοῦ τούτου ἀρχονται τὰ τῆς χρονίας δηλητηριάσεως συμπτώματα.

Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΙΜΗ ΕΙΣ Τὸν ἈΝΘΡΩΠὸν

Τὸ διαμόριον τοῦ ἀνθρώπου μὲ πείρα θέλει νὰ νικήσῃ τὴν μυστηριώδη δύναμιν, ἡ ὁποία ἐκρύπτεται ἔμπροσθεν εἰς κάθε τὸν βῆμα προόδου. Ἡθιλήσῃ νὰ μιμηθῇ τὰ θεύθερα πουλιά. Ἀπὸ τῆς μακροῦς ἐποχῆς τοῦ Ἰκάρου μέχρι σήμερα ἡ ἐπιθυμία αὕτη, ὄνειρον τότε, πραγματικότης τώρα, ἐκάστης θύματα ἄπειρα καὶ τόρα, ὅποτε ὁ ἀνθρώπος περὶ ἐκεῖ ὅπου θέλει, ἐκάστης ἀκόμη πολλά Ἀδριακόρον ὄμιος. Οἱ τολμηροὶ ἑκατόμην, πιάτοντες ἀπὸ τὰ ἰλιγγιώδη ὕψη ὅπου κινήσαν τὴν πραγματοποίησιν τῶν γιγάντων ὄνειρον των, χαράττων ἰχνη Ἰδανικά, τὰ ὅποια ἀκολουθοῦν οἱ μεταγενέστεροι. Καὶ κατέστη κανὼν, φαίνεται, ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπίνης προόδου νὰ γορησῇ με αἷμα καὶ αἱ πελίδες τῆς νύχθου τῆς θυσίας τῷ ἄσθμῳ. Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Θὰ φθάσῃ ἐπὶ τέλος ὁ ἀνθρώπος διὰ τῆς δημιουργικότητος τὴν ἄκραν τελειότητα τοῦ ἔργου του; Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προφητεύσῃ τις. Ἐν μόνον εἶναι βέβαιον: Ὅτι ἐκαστὸν βῆμα τῆς τελειοποιήσεως καὶ προόδου θὰ στοιχίῃ θύματα πολλά, περισσότερα τῶν κατὰ τὸ παρελθόν, διότι ὁ ἀνθρώπος προσδεύων, καθίσταται, στεριζόμενος ἐπὶ τῆς ἰκανότητός του, περιφρονητῆς τῶν κινδύνων καὶ ἡ ἐπιχομένη καταστροφὴ εἶναι φοβερώτερη.

Πρὶν ὄμοις περὶ τὴν ὀνητὸς ἔλλειψεν. Εἶτε μωμένους τοὺς ἰχθῆς, εἶτε θέλων νὰ συλλαβῇ αὐτοὺς, ἔραθη νὰ κολυμβῇ καὶ κατασκευάσῃ Ἄμβων. Ἡ ἀρχὴ δὲ τοῦ παντός τὸ ἦμισυ. Τὸ ἄσθμῳ νὰ στήσῃ τις τὴν ἰσθμὸν ἐπιφάνειαν ἡτο σπουδαίως. Ἐπειτα ἐπὶ τὴν ἡμίσην ἑκατόμην ἐπὶ τῶν παρῆλθον, κατὰ τὸ ἄσθμῳ ὁ ἀνθρώπος σιγά, πολὺ σιγά, ἀπὸ τὴν ἀκτοπλασίαν ἀπεφάσισε ν' ἀνοίγῃ εἰς τὸ πέλαγος νὰ ἐπισκεφθῇ ζένα μέρη, ν' ἀνεκαλύψῃ νέους κόσμους, νὰ ἰδρῶσιν τακτικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς γενικῆς των. Ἐννοεῖται ὅτι συγχρότως ἐτελειοποιεῖ τὸ σκάφος του. Ὁ ἄσθμῳ καὶ τὰ πλοῖα ἦσαν ἡ δύναμις, ἡ ἰσχύς τῶν ἐπιτροπῶν νὰ διασχίῃ τὸ κύμα. Ὁ ἀνθρώπος ὄμοις δὲν ἤσθεκετο πλέον εἰς τὸν μυστηριώδη αὐτὸν πλοῖον, ὅστις εἶπε, Καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ ἄσθμῳ ἐκίνησε τὸ πλοῖόν του καὶ τὸ ὄμμα κατ' ἀρχὰς ἐντροπῶν εἶδε τὸ πλωτῶν αὐτῶ ἡμῶσιν. Ἐννοεῖται δὲ ἡ ἀλλαγὴ τῆς δυνάμεως δὲν ἠπόδιζε τὰς κινήσεις καὶ ἡ θάλασσα κατέβαιν ἀπειροβόμους ἰσχυροὺς. Καὶ πάλιν ὁ μικροσκοπικὸς τῆς γῆς κάμπος δὲν ἠόρασε εἰς τὸν πλοῖον του. Καὶ ὁσμήρει ἠέλιαν τὴν ταχύτητα τῶν πλοίων του, ἐτελειοποιεῖ τὴν κατασκευὴν των, δάσει ἡμῶσιν τινὰ ἐν πλοῖον τεράστιον εἰσέρχεται εἰς τὸν ἰσθμὸν διὰ νὰ τὸν διασχίῃ ἀόβως καὶ ταχύτατα. Ἡτο ἡ πρώτη πλοῖα πόλις. Δὲν ἠμῶσιν ὄμοις τῶν ἰσθμῶν ἀνεγνώως ἐργαζόμενον τὸ ἄσθμῳ.

τὸν γίγαντα διεδέχθησαν ἄλλοι καὶ μετὰ τινὰ ἐπὶ ἐκείνοις παρμέγιστα πλοῖα καὶ μόλις πρὸ τινῶν ἡμερῶν κατῆλθεν εἰς τὴν θάλασσαν ὁ μεγαλύτερος αὐτῶν τῶν γιγάντων.

«Τίτάν» τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατασκευὴν. Τροσφακονεῖ χιλιάδας τόννους ἔκλειε τὸ πλοῖον του σῶμα καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ κύμα τοῦ ἀγγλικῶ ἰσθμῶν με δὴν τὴν βαρῦτητα τοῦ μεγαλείου του. Ὁ πλοῖος καὶ ἡ φιλοκαλίει εἶχαν εἰς τὰς ἐπὶ τῆς αἰθῆρας τῆς ὀμοῦς ἐξήλθε τὸ μεγαλομπελὲς αὐτὸ δημιουργήμα, οἷως ἀπεφάνθη ὅτι ἡ καταβόθρῳς του εἶναι γελοῖον ὄνειρον. Καὶ ἀπῆρσαν ἀπὸ τὸν γίγαντα αἰσὼν νὰ διασχίῃ τὸν ἰσθμὸν εἰς ἡμέρας πέντε καὶ ἡμίσην, χρονικὸν διάστημα τῆς ἀναγωνιστικῆς συγχρόνου ταχύτητος. Ἐπῆρσε τὸ ἐπιδειχθῆ ἡ τελειοποίησις. Περὶ κινδύνων οὐδε λόγος. Αὐτὸς ὁ γίγας με τὸν ὄγκον του, με τὴν ἰσχύν του! Ἡ μηχανικὴ ἔθεσε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς σινειδῆσεως καὶ τολμηρῶς αἱ ἀνθρώποι, φιλοδοξοῦντες αὐτοὶ νὰ κάρουν τὸν πρῶτον πλοῖον, ὑπερπλοῖον καὶ πτωχὸν ἐπὶ καὶ γέροντας ἐπίτησαν ἐπὶ τοῦ «Τιτάνος». Καὶ διασῶσαν ὁ γίγας με δὴν τὴν βεβαιότητα τῆς ἰσχύος καὶ ἰκανότητός του τὸ κύμα, ἀφῆκεν ὅμοις, αἱ τῆς ἀκτῆς πλῆθος ἄπειρον ἀπειρομῶσιν. Ἡσαν φωνὰ χαρᾶς τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἐνίκησεν ἐπὶ τέλος τὴν θάλασσαν. Καὶ σταλισμένος με τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος του, βασιλεύων, ἔσχεσε τὰ ὄματα ὁ «Τιτάν», ἀφῆκεν ἄσθμῳ ἄσθμῳ ὡς τελευταίαν ἀνάμνησιν. Καὶ ἐχάθη ἀπὸ τὸν ὄσθμῳ.

Ἄλλ' ἰδοὺ ὁ Ποσειδῶν δὲν ἀνέχετο τὴν βραβίαν τῶν μικροσκοπικῶν αὐτῶν. Καὶ ὄργιζεταὶ καὶ φρίσσει. Ἄλλὰ συγκρατεῖ τὴν ὄργην του. Δὲν θέλει νὰ ἐκπαίσει εἰς ὀρανομήνη κύματα, οὔτε καλεῖ ἐπὶ κούρον, τοὺς ὀρανοὺς κερανοὺς. Ὅχι. Θέλει νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν ὄσθμῳ τὸν θάνατον εἰς στιγμή, καθ' ἣν οὐδὲν ὑπαίτηνται. Καὶ ἐπὶ ἡ μουσικὴ παιανίζει ἐπὶ τῶν καὶ ἐπὶ χαίρειται αἱ ἐπιτοχῆς καὶ ἐπιτοχῆς ἡ ὄργη τοῦ φοβεροῦ τῆς θάλασσης θεοῦ ἀσσομικαίαι ψυχρὰ καὶ φρικαλεὰ εἰς κελῶσιν πάγον ὄσθμῳ καὶ τὸν στέλλει νὰ τροπήσῃ τὰ πλευρὰ τοῦ «Τιτάνος». Καὶ ἐπὶ οἱ ἐπιτοχῆς βλέπειν τὸν ἀσσομικῆ ὄσθμῳ καὶ αἱ ὄσθμῳ πόλοι ψυχρὰ ἀνιφθῆται εἰς γλυκὰ ὄσθμῳ, οὔδεις γανταῖται ὅτι ὄσθμῳ ποδας τῶν ἀνοίγει ὁ τᾶσιν, τὰς δὲ ἀγκυλὰς τῶν ὄσθμῳ. Καὶ ἰδοὺ ὁ παγομῶσιν γίγας στερῶσιν τὸν γίγαντα οἰκητῆν τῶν θαλασσῶν, ἡ φωνὴ με τὰς δυνάμεις τῆς τὰς κελῶσιν ὑποτάσσει ἐκ νέου τὴν δύναμιν τοῦ ἀνθρώπου μισλοῦ καὶ ἡ ἡσθα αἰσθ τῶν δευτέρου στοιχίσει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα πάλιν ἐπιτοχῆς. Ἡτο ἡ παρκατακτείνετα νῆσ ἡ ἡσθα ποτὲ ἡ φωνὴ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ νομίζει τις ὅτι μυστηριώδης τις ἀσσομικῶς κακοῦ δαίμονος ἐπιτοχῆς λακτεῖ ὄσθμῳ ἀσσομικῶς κατὰ τὸν διάπλουον τοῦ λαμπροτέρου καὶ ἰσχυροτέρου δημιουργήματος τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας ἐπιτοχῆς τὴν ἀτίθασον του δύναμιν.

Ὁ «Τιτάν» ἦτο ὄσθμῳ καὶ ἰδοὺ στερῶσιν. Ἡτο ἀδύνατος ἡ καταβόθρῳς του, εἶπεν ἡ μηχανὴ, καταστρέψασα τοὺς ἰσθμῳ τῆς καὶ ὄσθμῳ τῶρα κείτοι εἰς τὰ ἀπροσπέλαστα βᾶσθ μεταβαθίει εἰς συντριβῆτα τᾶσθ ἰσθμῳ ἰσθμῳ.

Τάλπεινα ἀνθρωπότης! Πάντας οἱ ὄσθμῳ θὰ χεῖσθ τὰ τιμαριώσθμῳ ἄσθμῳ τῶν, πᾶσα αἱ ψυχὰ θὰ περιβληθῶσθ πένθη πρὸ τῆς τῶσθ φοβερᾶς καταστροφῆς. Ὁδδῶσθ ἡ ὄσθμῳ ἔσθμῳ ἡ ὄσθμῳ ἡσθμῳ, ὄσθμῳ εἰς τὰς ὄσθμῳ ἡσθμῳ τῆς φωνῆς. Ὁδδῶσθ ἡσθμῳ τὰ θύματα ἐκείτα, ὅτι, ἀσσομικῶσθ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων, ἀνῆλλασαν τὸ τελευταῖον καὶ πλοῖον χαίρει. Καὶ ἐν μέσθ τοῦ ἀσσομικῶσθ, μακρὰν παντός προσφλοῦς ὄσθμῳ, ἐπιτοχῆς ἡσθμῳ τῆς ὄσθμῳ ἀσσομικῶσθ καὶ ἔσθμῳ νοσῶσθ, πρὸς ἡσθ τὸς ἡσθμῳ τὰ πένθητα φίλων των. Ὁδδῶσθ ὄσθμῳ ὄσθμῳ καὶ οἱ λαμπροὺς ὄσθμῳ, εἶδαν ἡσθμῳ ὄσθμῳ θάνατον, ὄσθμῳ ἀσσομικῶσθ. Εἰς τὸν αἰῶνα αὐτῶ τῆς τὸ πᾶν κινήσθ καὶ παρκατακτείνετα ἡσθ, δὲ ἦτο ἔσθμῳ τολμηρῶ ἡ φαντασία νὰ ἰδῇ τὴν ψυχὴν τῶν συγγενῶν νὰ περὶ εἰς τὰ ὄσθμῳ ἐκείνα ἡσθ, ὄσθμῳ πλοῖον ἡσθμῳ. Καὶ ὄσθμῳ... Εἰς τὴν φρικτὴν συγγῆν τῆς κίλις πρὸς τὴν ἀσσομικῆς δὲν ἡσθμῳ αἱ πηγαὶ τῶν ἰσθμῳ τῶσθ, οὔτε ἔσθμῳ ἡσθμῳ, οὔτε πρὸς τῶσθ ἡσθμῳ ἡσθμῳ. Ἄλλ' αἱ πηγαὶ ἡσθμῳ ὄσθμῳ ὄσθμῳ βοήθειας, αἱ ὄσθμῳ ἡσθμῳ ἐν ἀσσομικῶσθ ὄσθμῳ ἀδύνατα, γυναῖκας καὶ παιδία. Καὶ ἡσθμῳ.

περίστροφα, ἀλλὰ μόνον, ὄσθμῳ ἡσθμῳ τὸς θέλοντας νὰ ἐπιβληθῶσθ τὴν ἰσχύν των ἐπὶ τῶν ἀδύνατων. Καὶ ὄσθμῳ ἐπὶ τῶσθ ἐν ἀσσομικῶσθ τὰ ἀδύνατα αὐτὰ ὄσθμῳ, αἱ ὄσθμῳ ἐπιβλήσθ. Δὲν ἡσθμῳ ἀλλὰ λέμβῳ. ὄσθμῳ, ὄσθμῳ τῶν περιβλήμῳ ὄσθμῳ ὄσθμῳ Astor, τοῦ πλοῖου σθμῳ Smith, τῶν διασθμῳ δημοσιογράφου Stand, τοῦ τηλεγράφου τοῦ Phillipp, πρὸς νὰ μῶσθ ἀνεξῶσθμῳ εἰς τὴν μνήμην συγγῆν καὶ μεταγενεστέρων. Ὁ δὲ ὄσθμῳ ἐκείνους τῶν λαλῶν ἡσθμῳ, ὄσθμῳ τὰ ὄσθμῳ δὲν εἶναι γνωστά, θὰ καθέξουν εἰς τὴν ψυχὴν τὴν πρῶτην τῶσθ. Διότι ἦσαν ὑπερᾶνθρώποι αἱ ψυχὰ αὐτῶ ἐπειδὴ, ἐπὶ ἡσθμῳ νὰ σθμῳ, δὲν τὸ ἡσθμῳ ἀλλ' ἡσθμῳ διὰ νὰ δώσθμῳ διόσθμῳ πρὸς τῶσθ εἰς τοὺς ἀδύνατους. Καὶ με τὸ βῆμα τῶν πρὸς τὰ ὄσθμῳ αὐτὸ, ἐκέρδισαν τὴν αἰωνιότητα, χαίρει τῶσθ τὴν ζωὴν εἰς τοὺς ἄλλους.

Τιμὴ εἰς τοὺς ἡσθμῳ, οἱ ὄσθμῳ ὄσθμῳ δὲν ἡσθμῳ ἄλλον σθμῳ ἀπὸ τοὺς ὄσθμῳ τῶν κυμάτων τὰ ὄσθμῳ τῶρα πλέον ἡσθμῳ διπλώνονται καὶ δὲν δεκνύσθμῳ τι, τὸ ὄσθμῳ νὰ λέγῃ τὴν φοβερὰν τραγῶδιαν εἰς τοὺς διαπλοῦσθ!

Τιμὴ εἰς τοὺς ἡσθμῳ!

Τίς θὰ στήσθμῳ τὸ μυστολεῖον ἐκείνο τὸ πλοῖον διὰ τῶσθ μάρτυρας; Τίς θὰ ὑψώσθμῳ τὸν ἄσθμῳ διὰ τὸν τηλεγραφητῆν, ὄσθμῳ ἡσθμῳ διὰ τοῦ ἀσθμῳ τὰς φωνὰς τοῦ κινδύνου καὶ τῆς φρίκης καὶ κατόπιν, διὰ τῶσθ ἡσθμῳ νὰ τὸν ἡσθμῳ τὸ ὄσθμῳ τῶν μῶσθμῳ, ἀσθμῳ ἐκ παγετοῦ; Τίς θὰ ἡσθμῳ καὶ θὰ στερῶσθμῳ τὴν μνήμην τῶν μουσικῶν ἐκείνων, οἱ ὄσθμῳ καταβροθίζόμενοι ἐσθμῳ γλυκεῖς τόνους, ὄσθμῳ κύνειον ὄσθμῳ; Στεροὶ ὄσθμῳ ὄσθμῳ ὄσθμῳ ὄσθμῳ τῆς ζωῆς πορεῖαν καὶ σθμῳ ἀπὸ αἰθέρα ὄσθμῳ ὄσθμῳ ἡ ἀληθῆς αἰκὴ δόξα.

Ὁ κελῶσιν τοῦ πλοῖου ὄσθμῳ, τοῦ Ποσειδῶνος ἡ ὄσθμῳ, θὰ σθμῳ καὶ δὲν θὰ ὄσθμῳ. ὄσθμῳ ὄσθμῳ ἡ μνήμη μας θ' ἀσθμῳ ἀπὸ τὴν εἰκόνα τῆς φρίκης. Εἰς αὐτὴν θὰ ὄσθμῳ πάντοτε καὶ θὰ μεταδίδονται εἰς τὰς μεταγενεστέρους ἡ φοβερὰ καταστροφὴ, αἱ ἐκατόμην τῶσθ ὄσθμῳ, ἡ ἐγκάρδιος λύπη καὶ ὁ θαυμασμός διὰ τοὺς ἡσθμῳ. Καὶ εἰς τὴν φοβερὰν πάλιν αὐτὴν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὰ στοιχεῖα, θὰ ἰδοῦν τὸ ψυχαῖον μεγαλεῖον τοῦ ἀνθρώπου, ὄσθμῳ σθμῳ ἀπὸ τὴν ὄσθμῳ δύναμιν τῆς φύσεως, ἡσθμῳ πρὸ τοῦ ὄσθμῳ αὐτῆς τοῦ κελῶσιν, ὄσθμῳ μεγαλύνοσθμῳ, διότι παρεδόθη εἰς τὸν θάνατον διὰ νὰ χεῖσθμῳ τὴν ζωὴν εἰς τοὺς ἄλλους.

Τιμὴ εἰς τὸν ἀνθρώπῳ.

ΝΙΚΟΣ Ν. ΟΥΛΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

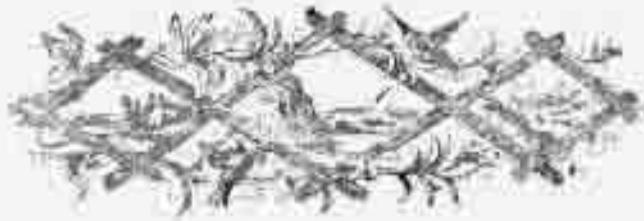
Ὁ ξένος (πρῶτην φορὰν ἐπισκεπτόμενος τὴν λυτρά). — Δὲν μοῦ λέε, γέρο, εἶσαι καλὸ τὸ μέρος γὰ τοὺς ψευματισμοὺς; — Καλὸ, λέει;... Φίνο! εἶθε ἐπῆρα κ' ἐγὼ τοὺς ἰδικούς μου.

Οἱ δύο βλάκες ἐν τῷ θεάτρῳ «Βασιετῆ». — ... Λοιπὸν, ἐπιμένεις ὅτι εἶμαι βλάξ, αἱ! — Ὁ ἀδελφε, ἀσθμῳ αὐτῶ. Γὰ δὲς τί ἄλλα ἔσθμῳ θὰ παῖξῃ ὁ θύσθμῳ Παπαϊωάννου (ἀναγεννώσθμῳ τὰς τοχικολλημένους εἰδοσθμῳ). Λεμπελεμπετῆ Κορζῶ. Τὰ φθνοσθμῳ γηνάσθμῳ. Ἡ Βιαννέζες γυναῖκες. Ἀσσομικῶσθμῳ αὐσθμῳ: τὸ κάσθμῳ. Τὸ ἀσσομικῶσθμῳ... — Ὁ βλάκα, λοιπὸν καὶ αἱ!

ΚΑΙΝΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ (Πέραν, τὰρ τὴν ἰσθμῳ τῆς Παναγίας, Πασῶ Ὀλίβο). Ἰδρῶσθ πρὸ τοῦ ἰατροῦ καὶ γυναικολόγου μακροτῆρας κυρῶν Ν. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ καὶ ἐργαζέται μετὰ μ. Θεραπείονται αἱ ἡσθμῳ, τὰ παθολογικὰ ἡσθμῳ τῆς μήτρας καὶ αἱ παρκατακτείνετα αὐτῆς. Πηγαὶ καὶ σθμῳ. ὄσθμῳ καὶ ἄσθμῳ ἡσθμῳ. Πόνος τῆς μήτρας καὶ ἡ σθμῳ. Ἀνιλαμβάνει τὰς ἐκείνους ἀπὸ τὴν ἐγκυροσθμῳ μέχρι τοῦ τοκετοῦ, ὄσθμῳ τῶσθ χωρὶς κανένα κίνδυνον. Δωρᾶσθμῳ ἀσσομικῶσθ ἰδιαίτερον.

Ὁ οἶκος ΚΑΛΛΙΒΡΟΥΣΗ (342, Μεγάλη Ὀδὸς τοῦ Πέραν, 342) μεταρρυθμίσει, τὸ ἐργαστήσιόν των, εἶναι εἰς βῆμα νὰ ἐκτελῇ παραγγελίας γυναικείων φορεμάτων εἰς ὄλας τὰς τιμὰς. Τμήμα φορεμάτων ἐτοιμῶν ὄσθμῳ: Costumes tailleurs, Blouses, Manteaux, Robes de chambre κτλ. Καθημερινὰ ἀρτίζεις τῶν τελευταίων νεωτερισμῶν τῆς ἐποχῆς.

'Ασ' Όλα

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ

ΤΟΥ «ΤΙΤΑΝΙΚΟΥ»

Η πρώτη φάνεται ότι είναι ζηλότυπος. Δε φαίνεται της προόδου της ανθρωπότητος διεκδικεί, ούτε υποκρίνεται πειθήνια πάντα εις τα τελεφρά του διοβήματι.

Ο «Τιτανικός», το μεγαλύτερον ηρωικό-ναιων του κόσμου, το όποιον μαζί με τον αδελφόν του «Όλυμπικόν» κατείχον τα σκήπτρα του μεγέθους, της χωρητικότητος, της ταχύτητος και της πολυτελείας, εκδόκειτο να κινή το πρώτον, το παρθενικόν του, ταξίδιον εις Αγγλίαν εις Αμερικήν.

Η άγγλική βιομηχανία διεθροίετο φεβρουάριον, όταν ο γίγας ούτος της θαλάσσης απεικρινέτο μεγαλοπρεπής και επιβάλλον εκ των άκτων της Αγγλίας, δια να δείξη εις τον νέον κόσμον την υπεροχήν της άγγλο-σαξωνικής φυλής. Και δια να γίνη ακόμη περισσότερο μεγαλοπρεπής και αξιοσημείωτος ο πλοῦς, μία έκδοσις έπρεπε να καταπέσει. Η ταχύτης του πλοῦ έπρεπε να κατακηθή και ο «Τιτανικός» να φθάση όλίγας ώρας ταχύτερον του αδελφου του. Αλλ' η Μισία, η μηγή αυτή και ζηλότυπος θεή, άλλως απειράσισεν. Ουτως ο «Τιτανικός» θα κατέκατα μίαν έκδοσιν, αλλ' όχι πλέον την έκδοσιν της ταχύτητος, αλλά του πένθους, της καταστροφής, της άπικλείας. Ίσως ούδέν πλοῖον καταστράφη υπό τόσον τραγικός συνθήμας.

Ήτο ο «Τιτανικός».

— Αλλά τί ήτο ο «Τιτανικός»;

Αυτό είναι μία ερώτησις, η όποια πλανάται εις όλιον τα άτομα. Το άτμόπλοιον τοῦτο ως σκίφος ήτο το στερεότερον και μεγαλύτερον όλων των υποναυαγίων, υπό έποψιν δέ άνάπτυξιν των επιβατιών και πολυτελείας μοναδικόν.

Μαθηκοί όμως αριθμοί δίδουν τελειότεραν εικόνα.

Ο «Τιτανικός» άνήκεν εις την άγγλικήν εταιρίαν White Star Line, έναυπηγήθη ταυτοχρόνως με τον αδελφόν του «Όλυμπικόν» εις τα νεορεια Harland and Wolfe της Βιέρης εν Αγγλία. Είχεν έκτόλισμα 50,000 τόννων, μήκος 264 μέτρων, πλάτος 27,75, ύψος του σκάφους 22 και ύψος μέχρι της υψηλότερας γαλίας 31 μέτρα.

Η χωρητικότης του πλοίου άνήρχετο εις

45,000 τόννους, διέθετεν άτμομηχανίς δυναμείως 30,000 ίππων, τουρμπίνα άνάμειος 16,000 ίππων και ταχύτητα 21 κόμβων.

Ο «Τιτανικός» ήτο διμετρήμενος εις 15 σπυρινά διαμερίσματα, τα οποία έκλεον έρωτητικούς δέ άνάμετρων μηχανήματων. Ο άξων και οι τρεις άξονες του πλοίου έφύζον 150 τόννους. Το πηδάλιον ήτο κατασκευασμένον εκ χάλυβος, άπεκείετο δε εκ τριών τμημάτων προσηρησμένων δια καχλίων διαμέτρου 50 χιλιοστούμετρων. Είχε τρεις άγκύρας, μίαν βάρους 13 1/2 τόννων και δύο άλλας 8 τόννων έκαστην. Η άνακτις της μεγάλης άγκύρης είχε μήκος 175 άγγυλιών και άντιστήν 290 τόννων.

ΕΙ Διαμέσεις της «Τιτανικός».

Ο «Τιτανικός» ήτο θαυμάσιον σκίφος. Αι διαμέσεις του αυ έδιδον ήμιν λαβηρόν-θου. Είχε 10 καταστρώματα ένωθόρου προσορισμού. Το κατώτατον το προσορισμένον δια την περίστατον είχε μήκος 150 μέτρων.

Δια τους επιβάτας της α' θέσεως ύψηχον 60 διαμερίσματα με κοιτώνας, λουτήρας και θαλάμους 350—εκ των οποίων οι 100 είχαν ανά μίαν κλίνην—δυναμένους να περιλάβωσιν άνια των 750 επιβατιών.

Η δεύτερα θέσις ήδύνατο να περιλάβη 550 επιβάτας και η τρίτη 1100.

Απερίγραπτος ήτο η μεγαλοπρέπεια των διαφόρων αίθουσών, καπνοστηρίων και έστιατορίων τα πάντα παρείχον την γλυκερίαν εντύπωσιν, ότι, δέν εφύζοντο εις τον άκεανόν, αλλά μέσα εις άραιον μέγιστον μεγαλοπρόσεως.

Το κεντρικόν έστιατόριον μήκους 34,20 και πλάτους 27,75 ήδύνατο να περιλάβη 532 άτομα ήτο έπιπλωμένον κατά τον ρυθμόν Λουδοβίκου ΙΣΤ' και διακόσμηον από άνά γυμνα μινύματα λεπτοτέτης τέχνης.

Η αίθουσα της υποδοχής άλλη, επιβάλλουσα, κατά τον ρυθμόν των Ίακοβίνων, ήτο πάλλευκος και έφαιέτο από άπύρην ηλεκτρικούς λαμπτήρας. Ο κήπος ήτο πλουσιώτατος διάφορα σπάνια και άναρροχητικά φυτά έδιδον την ιδέαν κομμοετής βεράνδας.

Παραλείπομεν την άπορίθησιν των λοιπών αίθουσών, άναγνωστηρίων, άναψύσεως, ονομαλίας, χαρτοπαιγνίου, μουσικής, τής διαφόρας λουτήρας με τα ψυχράν των δια τους λαμβάνοντας τουρκικά λουτρά, την αίθουσαν της γυμναστικής, την αίθουσαν των άθλητικών παγνίων, κολίκε, φαίτ μπάλ, τέ-νις, την μεγάλην δεξμενήν δια το κολύμβημα, δίδει δέν θα μās έφθανε διαλάσιος του συνήθους χάμας.

Τα λοιπά έξεχρήματα.

Πρός παραγωγήν της κινητηού δυναμείως έλειτούργουν 20 έβητες και 150 έστια η διάμετρος έκάστου έβητος ήτο 47,25, οι 24 δέ ταύτων είχαν μήκος 6 μέτρα.

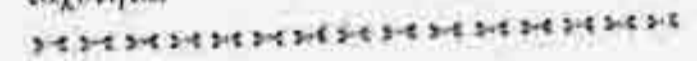
Είχε τρεις καζίνους και μίαν τελείως άπομεινωμένην 3,50 μέτρα ύψηλότερον παντός πύθου και 23,50 μέτρα ύπό την έκφάνειαν του ύδατος. Είχε δύο ίσοις ύψους 61,50 μέτρων και τελειότερον σκακίον μαρμαρίνου άνορθώτου τηλεγράφου. Ο τηλεγράφος ούτος προσέφερε της μεγαλύτερας ύψησείας κατά το διαστήμα, δύναι δε άνάσθ είδοποιήθη η «Καρπαθία» και τα λοιπά άτμόπλοια, τα οποία έπαυσαν εις βοήθειαν.

Τα παγύθουνα.

Τουούτος ήτο ο «Τιτανικός», άλλως μεγαθήριον της θαλάσσης, αλλά και το παγύθουνον, το όποιον το έπαιψ, δέν άπελείετο.

Αποσπόμενα από τις πολυούς χάμας πωλίωρια έκείσεσι πάγου με ύψος πολλές άνεσοχόμενον εις 100 μέτρα και με μήκος 20 μέλιον, άπεκείετο τον μεγαλύτερον κίνδυνον δια την έποχήν αυτήν το παγύθουνον το προσβόλιον του «Τιτανικός» ήτο ύψους 90 μέτρων, και ημιν δε θα έπέρφερε τόσον φεβροάριον καταστράφη αν έκείνη την πύθου του πλοίου και όχι το πλείον.

Τα παγύθουνα ταύτα πλέουσι με μεγάλην ταχύτητα.

ΕΝ ΔΡΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

Σπεύσατε όλοι και όλοι να άποκτήσητε το όραιότερον και κοινονικώτερον έργον ποδ έγράφη εις την έλληνικήν, το βιβλίον το όποιον πραγματεύεται περι ενός των σπουδαιότερων προβλημάτων της ζωής: της ηθμοουργίας άρχίων παιδων.

Δέν πρέπει να μείνη κανείς, που να μή άναγνώση εν πολύχροτον έργον, το όποιον προσπαθεί να δόση μίαν άπάντησιν εις την έρώτησιν: Πώς άποκτώνται τα εθμορφα παιδία;

Η υπό τον τίτλον «Η Καλλιπαΐδια άλλοτε και σήμερα», κομψή εκ 50 σελίδων μελέτη του διαπρεπούς ίατροῦ κ. Μ. Μουσεΐδου, είναι η λαμπρότερη έκλαλευσις μίς μεγάλης επιστημονικής άληθείας, ης άπο καταβολής κόσμου βαυκαλλίσει τα όνειρα της ανθρωπότητος.

Εκ των περιχομένων του όραιου βιβλίου άποσπώμεν τα έκόμμενα:

Το όραιον εν τή φύσει. — Η πύθουτική του παιδός άγωγή. — Η άναζητήσις του όραιου από των έλληνοποιών κατά τον μεσαιώνα. — Η καλλιπαΐδια από της συλλήψεως, κατά την έγκυμοσύνην και μετά τον τοκετόν. — Ο γάμος. — Η μητρότης. — Η καλλιότης της συγχρόνου Έλληίδος. — Η Έλληεις εν τή σχολή και κη. και.

Όσοι φθάνετε εις Κερκεσόντη, να ζητήσητε την Ρωσικήν Θεοφίλου. Έκει θα εβαστε ζωη- ρια υγιεινότητα και άνακαινική, τροφήν πλούσιαν και εκλεκτήν, εσωτερικήν, πρηνήν θεακρασίαν γε- λιοποθερμικήν χάρις εις τον ψυχρότατον και διαχτυλιστικόν διαθετην της, δεκ τον όποιον έτα και αν ελπώμεν είναι πάντοτε όλίγη άπάντησις της άληθείης άποκρίσεως, την όποιαν παρέχει εις τους έένους του.

Ο άποσταλλών γραμματόσημον πρηνόσημοι 3', γροσίον εις τον συγχρόνον (Μ' Ιε ΙΡ' Μοσιλίδη — Ράρα, 6, rue Hauffe-Ahmed, Constantine) θα λάβη τοιούτος έλεύθερον παροδοματικόν τελών.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ Η ΚΑΤΑΓΙΣ;

Παρά τὰς επιμόνους ἐρεύναις τῶν μετεωρολόγων, ἡ ἐπιστήμη δὲν ἐπροχώρησεν ἀρκετὰ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πρόβλεψιν τῶν καιταγίδων. Περιορίζεται μόνον, ἐπολογίζεσθαι τὴν ὄραν, καθ' ἣν ἀτμοσφαιρική τις πίσις θὰ συμβῆ εἰς τι σημεῖον, τὴν δ' ἐξακριβώσιν ταύτην μεταδίδει διὰ τοῦ τηλεγράφου. Ἡ πείρα διδάσκει ὅτι αἱ Ἀμερικανικαὶ καιταγίδες ἐξαπλοῦνται καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην μὲ μέσην τινὰ ταχύτητα, σχεδὸν ἐπακριβῶς γνωστήν. Οὕτως, ὅταν εἰς κελῶν γεννᾶται εἰς τὰς νοτίους θιάσσας, τ' ἀτιόπλοια, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ του, εἶναι δυνατόν νὰ εἰδοποιηθῶσιν ὄρας τινὰς προηγουμένως. Ἀλλὰ πολλάκις οἱ κελῶνες καὶ αἱ τρικυμία ἐξέρχονται τῆς συνήθους τῶν τροχιᾶς. Δι' αὐτὸ μεταχειρίζονται τότε τὸν ἀσύρματον τηλεγράφον διὰ νὰ μεταδώσῃ τὴν εἶδησιν εἰς τοὺς ναυτιλομένους.

Ὁ Ἄνδρῆ, διευθυντὴς τοῦ ἀστεροσκοπείου τῆς Λυών, ἐσκέφθη κατὰ πόσον αἱ θύελλαι εἶναι δυνατόν μόναι τῶν ἀπροειδοποιῶσι τοὺς ναυτιλομένους διὰ τῆς ὄρας, τὴν ὁποῖαν ἐξασκοῦσιν ἐπὶ τῶν παθῶν τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ἀσυρμάτου. Τὰ πειράματα ἔδωσαν λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Διότι αἱ κεραῖαι τοῦ ἀσυρμάτου δὲν ὑφίστανται μόνον τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἠλεκτρικῶν κυμάτων, τῶν παραγομένων ὑπὸ τοῦ ἑκτομαυῦ εἰς χιλιάδων τινῶν χιλιομέτρων ἀπόστασιν, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης εὐαίσθητος καὶ τῶν φυσικῶν ἠλεκτρικῶν δονήσεων. Οὕτω λοιπὸν τὰς θυελλώδεις ἡμέρας καὶ σχεδὸν πάντοτε εἰς τὰς τροπικὰς χώρας, καθ' ἃς ὁ ἀῆρ εὐρίσκεται εἰς κατάστασιν ἰσχυρᾶς καὶ διαρκοῦς ἠλεκτρικῆς δονήσεως, ἡ ἀποδοχὴ ἠλεκτρικῶν σημείων τοῦ ἀσυρμάτου ἀποβαίνει δυσχερῆς. Ἐκ τούτου ὁ Ἄνδρῆ δομηθεὶς ἐπέτιχε διὰ τοῦ ἀσυρμάτου, τοῦ σταθμεύοντος εἰς τὸ ἀστεροσκοπεῖον τῆς Λυών, νὰ φωτογραφῆσθαι ἐπὶ γάβανομέτρου τὰς διαφόρους ἠλεκτρικὰς ἀτμοσφαιρικὰς δονήσεις καὶ οὕτω προσεῖδεν ἀπὸ ἀποστάσεως 500 χιλιομέτρων τὴν ἐνσκόπιουσαν θύελλαν. Ἐκ τούτου δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι αἱ θύελλαι εἶναι δυνατόν νὰ προβλέπονται ἀπὸ τῆς ἀποστάσεως ταύτης, ἢτοι λαμβανομένης ὑπ' ἄψει τῆς μέσης ταχύτητος αὐτῶν, 24 ὄρας ἄρας προαυφθᾶσθαι εἰς τὸν τόπον.

Η ΕΚΛΕΙΨΙΣ

Οἱ Παρισίνοι τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην εἶχον τὸ θέαμά των. Ἡ γραμμὴ, τὴν ὁποῖαν ἠκολούθησεν ἡ ἔκλειψις, τοὺς ἠνένησε καὶ ἠτύχησαν νὰ ἴδουν τὴν ἔκλειψιν τοῦ ἡλίου ὀλικήν. Καθὰ γράφουσιν αἱ παρισίναὶ ἐφημερίδες, ὅλος ὁ κόσμος τῆς μεγαλουπόλεως ἦτο ἐπὶ ποδός, ὅλοι σχεδὸν ἐσπεύον εἰς τὸ δυτικὸν τμήμα τῆς πόλεως, ὅπου θὰ συνέπιπτεν ὁ σκιερὸς κῶνος, ἐρωδιασμένοι μὲ σκιερὰς ὑέλαις καὶ μὲ μικρὰ τηλεσκόπια διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἔκλειψιν. Ὁ καιρὸς ἦτο θανατίσιος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ φαινομένου.

Ἡ περιφέρεια τοῦ ἡλίου ἤρατο σκιαζομένη εἰς τὰς 10 π. μ. 48' καὶ 50' καὶ εὐθὺς διακρίναντο διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τὰ σεληνιακὰ ὄρη προβαλλόμενα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἡλίου. Περὶ τὴν μασηβρῖαν ἡ Ἀφροδίτη ἦτο τελείως ὄρατὴ δεξιὰ καὶ κάτω τοῦ ἡλίου. Τὸ σκότος, ὅπερ ἐπέτρεπε νὰ διακρίνη τις τὴν ὄραν εἰς τὸ ὠρολόγιόν του, ἐφθασε κατὰ τὴν 12 ὄρ. 10' καὶ 8' εἰς τὸ μεγαλύτερον σημεῖον τῆς ἐντάσεώς του. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην διακρίνοντο περὶ τὴν μελαναν σεληνὴν λάμποντά τινα σημεῖα, ἅτινα ὠφεύοντο εἰς μέρη τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου ὄρατὰ διὰ τῶν κοιλάδων ἢ τῶν λοιπῶν κατωφερειῶν τῆς σεληνιακῆς περιφερείας. Ἐν θαμβὸν στρώμα ἐβασίλευεν εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν, τὰ δὲ ἀνθρώπινα πρόσωπα ἔλαβον χροῶμα πελιδνὸν ὡς πρόσωπον πτώματος. Ἡ φύσις ἐφαίνετο κενθοῦσα. Ἀλλὰ μετὰ τινα δευτερόλεπτα ἐπανεράνη τὸ ἄκρον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ φῶς ἤρχισεν ἐπανερχόμενον τὸ κεντρικὸν μέρος τῆς ἔκλειψεως εἶχε κατελείπει.

Οἱ ἐπιστήμονες κατὰ τὴν ἔκλειψιν ταύτην ἐργάσθησαν πολὺ, ἐπιτυχόντες πολλὰς παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἄρα θὰ γνωσθῶσι βραδύτερον.

ΤΑ ΩΑ

Εἶναι πολὺ σπουδαῖον νὰ γνωρίζωμεν ἂν τὰ ὠὰ εἶναι πρόσφατα ἢ ὄχι. Ἄλλως τε, ἡ θρεπτικὴ ἀξία τῶν ὠῶν εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν νοσότητά των. Δι' αὐτὸ καλὸν εἶναι νὰ γνωρίζωμεν νὰ τὰ διακρίνωμεν. Εὐτυχῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὀρίσωμεν τὴν ἡλικίαν ὠοῦ τινος. Εἰς τὸ μέρος τοῦ πλατέος ἄκρου ταῦ ὠοῦ ὑπάρχει χωρισμένον διὰ μεμβράνης μέ-

ρος κενόν, καλούμενον «θάλαμος ἀέρος». Ἐκεῖ συσσωρεύονται τὰ ἀέρια, ἅτινα ἐκκρίνει τὸ ὠόν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐξελίξεώς του. Ἐφ' ὅσον τὸ ὠόν γηράσκει, ὁ θάλαμος αὐτὸς αὐθίνει κατ' ὄγκον καὶ εἰσδύει πλειότερον εἰς τὰς θρεπτικὰς οὐσίας. Ἐάν λοιπὸν κατὰ τὴν τύκτα ἢ εἰς μέρος πολὺ σκοτεινὸν παρατηρήσωμεν τὸ ὠόν οὕτως, ὥστε νὰ μὴ προσβάλληται ταῦτο ὑπὸ ἑτέρου φωτός, τότε δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν ὄχι μόνον τὸν ὄγκον τοῦ ἀερίνου θαλάμου καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ἡλικίαν τοῦ ὠοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀλλοιώσεις, τὰς ὁποῖας ὑπέστη.

Καὶ ἕτερα μέσα ὑπάρχουσιν ἐπίσης πρόχειρα. Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐξογκώσεως τοῦ ἀερίνου θαλάμου τὸ βάρος τοῦ ὠοῦ ὀλιγοστεύει, ταυτοχρόνως μετατίθεται τὸ κέντρον τῆς βαρύτητός του. Ἐάν λοιπὸν θέτετε εἰς οἶον δῆκατε ὑγρὸν, ὕδωρ π. χ., τὸ ὠόν, ταῦτο κρατεῖ θέσιν τελείως ὀριζοντεῖαν. Τὸ αὐτὸ ὄμως δὲν συμβαίνει τὴν τρίτην καὶ τετάρτην ἡμέραν, διότι τὸ πλατὺ ἄκρον, καθὸ ἐλαφρότερον, ἠροῦται καὶ τὸ ὠόν σχηματίζει γωνίαν 50° ἢ 60° ἐπὶ τῆς ὀριζοντεῖας γραμμῆς. Δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν γέννησίν του τὸ ὠόν σχηματίζει εἰς τὸ ὑγρὸν γωνίαν 45°, ἢτοι κατέχει τὸ μέσον μεταξύ ὀριζοντεῖας καὶ καθέτου θέσεως. Ἄν παρὶτὴν μὴν μένει πλέον σχεδὸν ὄρθιον, ἔχον πρὸς τὰ κάτω τὸ λεπτὸν ἄκρον του.

* Ἄργος

Bazar Métropolitain

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΜΥΡΩΔΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ

ἈΔΕΛΦΩΝ Σ. & Ι. ΒΑΣΙΛΑΤΟΥ

Ἐν Γαλατῇ,

ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Τοῦνελ, ἀριθ. 23.

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τούτῃ καταστάσει εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τμᾶς ἀληθῶς μετροπώτας Μυρωδικὰ παντὸς εἶδους τῶν ὀνομαστοτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργαστασίων, ὡς ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ εἶδη Νεωτερισμοῦ. Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὸ ὁμογενές δημόσιον τὸ μοναδικὸν ταῦτο εἰς τὰ τοιαῦτα εἶδη Ἑλληνικὸν κατὸςστημα, ὅπερ πληρέστατα ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τοῦ ἀπαιτητικότερου τῶν πελατῶν.

Πώλησις χονδρικοῦ καὶ λιανικοῦ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΛΑΘΗ

Συνήθεια διαβολική και αυτά τα τυπογραφικά λάθη! Με το δίκαιο του ένας Γάλλος συγγραφέας είπε μίαν φοράν, ότι ο Διάβολος, μή έχων τι άλλο να κόμη εις την εποχήν μας, έγινε τυπογράφος διά να πειράξη τους ανθρώπους.

Γιατί δέν θα ξεχάσω το τυπογραφικόν λάθος πού με άπειρον ήδονήν μου έδειξε μίαν ήμέραν ο φίλος μου κ. Ι. Ζυγαμαλάς. Ήτο εις τόν άπολογισμόν μιιάς εταιρείας πολύ ήσπυτον, από εκείνας πού έσυμπαθοῦσεν ιδιαιτέρως ο μακαρίτης ο Ροΐδης, τυπωμένον γαλλικά εις μίαν έφημερίδα. Κάπου—και ήρχετο τάσσι καλά!— ή λέξις valours είχε γίνη valours (κλέφτες!) Δέν ήτο λοιπόν ο Διάβολος, ο άσπίος είχε βάλη την ούραν τον εις το συνθετήριον ενός άθώου τυπογράφου;

Μάνον εις μίαν έφημερίδα ήμπορώ να βλέπω χρονογραφημάτά μου τυπωμένα άπ άρχης μέχρι τέλους χωρίς ούτε ένα λάθος στίξεως, διά το άποϊον εινε άξιω συγχαρητηρίων και οι στοιχειοθέται και ο διορθωτής. Άλλ' έχω τραβήξη κ' έχω τόσα πολλά από τόν Διάβολον—Τυπογράφον, άστε τα πειράγματά του έκπυσαν πλέον να μου κάμνουν την έντύπωσιν.

Χθές έξαφρα εκεί πού έλεγα άπλως τόν Γουλιέλμον Τέλλον μαρμαρίνον, είδα ότι τόν λέγω... μαρκήσιον! Και μάάλιστα με Μι κερματίον! Άλλην φοράν θα έχυλοῦσα τόν κόσημον διά τέτοιον τυπογραφικόν λάθος και υπό μίαν εβδομάδα θα ήμουν άποσηγώρητος. Μαρκήσιος ο Γουλιέλμος Τέλλος... γιά φανταστήτε! Τι θα ήμποροῦσε κάλιν να μου πάλη ο κ. Μιλάς;... Χθές παρουσίστην να πειθούσω «στο Διάβολο!» και έπειτα να γελώσω, συλλογισθείς το κεραυνώδη τηλεγραφημάτι πού θα έξαπέλωνν από την Κέρκυραν, αν θανάτωναν ένα τέτοιο, ο μακαρίτης Πολυλάς ή ο μακαρίτης Μαρκουάς... Πώ! πώς έκαναν αυτά για ένα κόμμα, και πως κόνουν πολλοί και άλλοι για ένα νι ή για ένα γατά!...

Μά δέν έχων και άδικον! Φανταστήτε! Να συλλογίσεσθε μίαν ώραν με ποιόν φράσιν να επαινέσετε κάτι ώραϊον. Να την επιπνετε και να την γράφετε καλλιγραφικώς και θουαμβευτικώς: «Αυτό το κορίτσι εινε ζωντανόν ποιήμα!» Και την άλλην ήμέραν να βλέπετε τυπωμένον: «Αυτό το κορίτσι εινε ζωντανόν πόνημα!» Λύττονάειτε ή όχι; Είπε θαύμα, μό την άλήθειαν, πως δέν αυτοκτόνησεν ένας νέος ποιητής, τού όποιον ή πρώτη-πρώτη συλλογή, τιλοφοροημένη ΠΟΝΟΥ ΚΡΑΥΓΗ, παρεδόθη εις το κοινόν—γεγονός!—με τόν τίτλον Η ΟΝΟΥ ΚΡΑΥΓΗ!

Χειρότερον ίσως εινε το πίνθημα ενός Γάλλου κοιτικού, ο όποιος, νεώτατος άκόμη, έγραψε μίαν μελέτην περί της κυρίας Σταίλ και κατώρθωσε να γίνη δεκτή εις έν περιοδικόν. Εις την πρώτην διήρθωσιν όμως παρετήρησεν, ότι το ο της λέξεως Σταίλ δέν ειχον τα διαλυτικά. Το ξαναδιορθώνει και διά μεγαλειότεραν ασφάλειαν σημειώνει εις το περιθώριον την άγωνιώδη παράκλησιν:

«N'oubliez pas mon ε, je vous prie!» Ζεύρετε τι συνέβη; Όλα τα ο έμειναν χωρίς διαλυτικά, και εις το τέλος του άρθρου έντυπώθη ή φράσις: «N'oubliez pas mon nez, je vous prie!» (Παρκαλώ, μήν ξεχνάτε τη μύτη μου!)» Έ! ο δυστυχής συγγραφέας απέθανεν από μαρasmus.

Θά έλεγε κανείς, ότι από τα τυπογραφικά λάθη καταδικάζονται όσοι εινε κακογράφοι. Το περίεργον εινε ότι υποφέρουν περισσότερον εκείνοι πού γράφουν καθαρά! Ο Φορμίνος Διδότος, ο μεγάλος τυπογράφος, συμβούλευε τοίς συγγραφείς: «θέλετε να τυπώνεσθε καλά; Γράφετε άσχημα. Διότι, εις το τυπογραφεία τα πλέον κακογραμμένα χειρόγραφα δίδονται εις τους έμπειροτέρους στοιχειοθέτας, ένω τα καθαρογραμμένα δίδονται εις τοίς άρχαίους. Έτσι εξηγείται και αυτό το άνάποδον του κόσμου, ο όποιος εινε γεμίτος άνάποδα—ός μια σελίς στοιχειοθετημένη— από τόν πλέον άρχαίον εργατήν...»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΩΝ

«Σκάουτ-μπούις».

Οι «πρόσκοποι» παίδες και οι «σκάουτ-μπούις», όποις άγγλιστί λεγόνται, διοργανώθησαν και εις το γείτον βιαίλιον, την Ελλάδα, ήπως πρό ήμερών προινή συνάδελφος ανέγραψε.

Δέν θα ένδιατρέψω εις τα των λεπτομερειών της διοργανώσεως τών «προσκόπων» παίδων, διότι ήρκετά λεπτομερώς εις την έν λόγω συνάδελφον έξαθήσαν ταύτα.

Να με έπιτραπή μόνον να παρατηρήσω, ότι ή πρωταθουλία της διοργανώσεως δέν άνήκει εις τόν Άγγλον στρατηγόν Πόουαλ, όποις έγράφη, άλλ' εις αυτήν την Άγγλίαν της Άσίας, την άκραιπιάτην δηλαδή εις πρόσον και άνάπτυξιν Ιαπωνίαν.

Με το σύστημα τούτο, γράφει Γάλλος αξιωματικός εκ Τοκίου, όλοι οι Ιαπωνόπαίδες από τών δημοτικόν σχολείων και τών γυμνασιασολείων μέχρι τών γυμνασίων και τών φαιτητών τών Πανεπιστημίων προπανήμυνοι καθίσταται τέλει στρατιώται, όποις τα άπέδειξεν ο θρίαμβος τών Ιαπωνικών όπλων κατά τόν ένδοξον Ρωσικοιαπωνικόν πόλεμον.

Όλα τα σχολεία εις την Ιαπωνίαν διά νόμον υποχρεώθησαν να άσπασθούν το σύστημα τών «προσκόπων» παίδων, και δε τας δημοσίας ένυμνάσις έξετάσεις ιδιαιτέρα εξ ειδιχόν έπιτροπή παρακολουθεί άσπυρητικά τα άποτελέσματα, με βαθμολογίαν, ή όποία βαρύνει επί της όλης προόδου τών έξεταζομένων.

Μέρος της έαθήσεως, την όποιαν ο ός άνου Γάλλος στρατιωτικός άποστέλλει εις την κυβέρνησιν του, εκτός άλλων έργων και τα έξής:

Μετά το πέρας τών έξετάσεων εις τα άλλα μαθήματα ειδική έλλανόδικος έπιτροπή θα άποφανθή και περί τών στρατιωτικόν άσπυσεων τών «σκάουτ-μπούις», ή τών «προσκόπων» παίδων, εις τας όποιας οι Ιαπωνόπα-

δες πάσης ηλικίας και όλων τών σχολείων υποχρεωτικώς έξησκήθησαν.

Εις ώρισμένην ήμέραν και εις άπέραντον πλαισίον, με μεγαλυτόν στρατιωτικόν παράσημα, και βήμα, και υπό την συνοδείαν πολεμικών έμβληματίων των στρατιωτικόν μουσικών θα συγκεντρωθούν όλοι οι «σκάουτ-μπούις».

Και πρώτον θα παρελάσων με έπευφημίας και πατριωτικά άσματα υπό τα χειροκροτήματα και τόν ένθουσιασμόν των προσερχομένων και μυριάδων πάσης γωνίας της Ιαπωνίας.

Όραιότερον, αυγαρητιώτερον θέαμα από την παρελάσιν τών μακροσκοπικών εκείνων άκρίμων κολιτών του μέλλοντος άμφιβάλλω αν άπαντά ποθενά άλλοῦ.

Αίφνης ή παρελάσις σταματά.

Σαλλίσματα ήχηρά διατάσσων προτομμύσιαν διά σκοποβολήν.

Πληροῦνται τα όπλα και όλοι κατά το σχετικόν παράγγελμα εϋθύνουν την βολήν των προς τόν στόχον.

Τα άποτελέσματα εινα έξαισίως θαυμάσια.

Οι «σκάουτ-μπούις» μετ' όλιγον χωρίζονται εις δύο άντίθετα στρατιωτικά σώματα, διακρινόμενα άπ' άλλήλον με ιδιαιτέρα επί τών σημαίων των σήματα και χρώματα.

Άρχίζει πλαστή ψευδομάχη, άκριβής και λεπτομερειατή.

Τι άμίμητοι και άνεπίληπτοι έλιγμοί! τι μαθηματικά και όλα κινήσεις!

Έκτός άλλων, παρουσιάζεται και έπιχειρηκόν εκ νοσοκόμων σώμα, κίτι δηλαδή άντίστοιχον προς τόν Έρυθρόν Σταυρόν, το όποιον βλέπει άμέμπως να περισυλλέγη τούς δήθεν πληγωμένους, να περιποιηται αΐταις, να επιλέγη έπιτηδειότατα τός πληγών και μετά προσοχής και ζηλευτής ειδικότητος, με ιδιαιτέρα φρονία να μεταφέρη αΐτους εις το παρεάι υπό σκηνήν φορητόν νοσηματίον.

Ο Γάλλος αξιωματικός έν τέλει προσθέτει και τούτο:

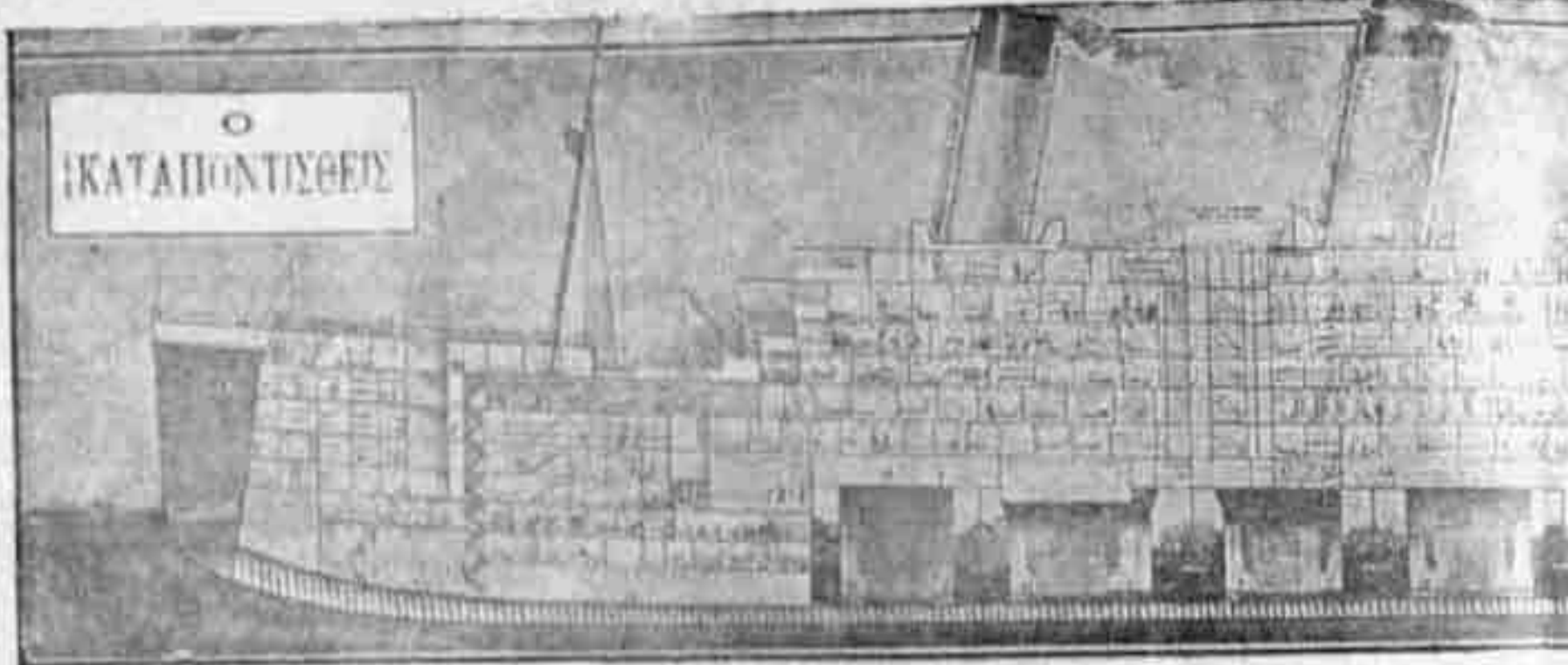
Ουδέποτε έπιχειρείται ή δίδεται διάλωμα Πιτυεπιστημίου, άπολυτήριον γυμνασίου ή ένδεικτικόν άλλης κατώτερης σχολής, άν ο άποφοιτίν από αΐτας δέν έχει τόν προέαντα βαθμόν εις τις στρατιωτικής του άσκήσεως.

Και τωσυντατόπως μόνον έξηγείται, πώς ο Ιάπων εκ παιδικής ηλικίας προπανόμενος εις την στρατιωτικήν ζωήν και πειθαργίαν, κατώρθωσεν εις το πεδίον της μάχης να άντιμτωπίση μέγαν και ισχυρόν έχθρόν, να θριαμματίση αΐτον και να παρουσιάση θριαμβους, οι όποιοι έξέλιξαν σύμπαντα τόν πολιτισμένον κόσμον.

Τα έθνη, τα όποια εξ άπαλιών όνύχων συνειθίζων εις τωσύναις να καταγίνονται ύψηλές και άγενείς άσκήσεις, άνδρυνάμει, ασφαλές θα έχων έπιθλον την δόξαν, την τιμήν, την νίκην και τόν θρίαμβον.

Άρκετός προς τούτο μαρτύριον χρησιμεύει ή πολλά διά τούτο διδάσκουσα ιστορία του ήρωικού λιού τών Ιαπωνών.

Τὸ κοινοβόλιον τῆς πρώτης θέσεως ἐν τῷ «Τεταρτῷ».

Κεντρικὸς κρηθρὸς θέσεως ἐν τῷ «Τεταρτῷ».

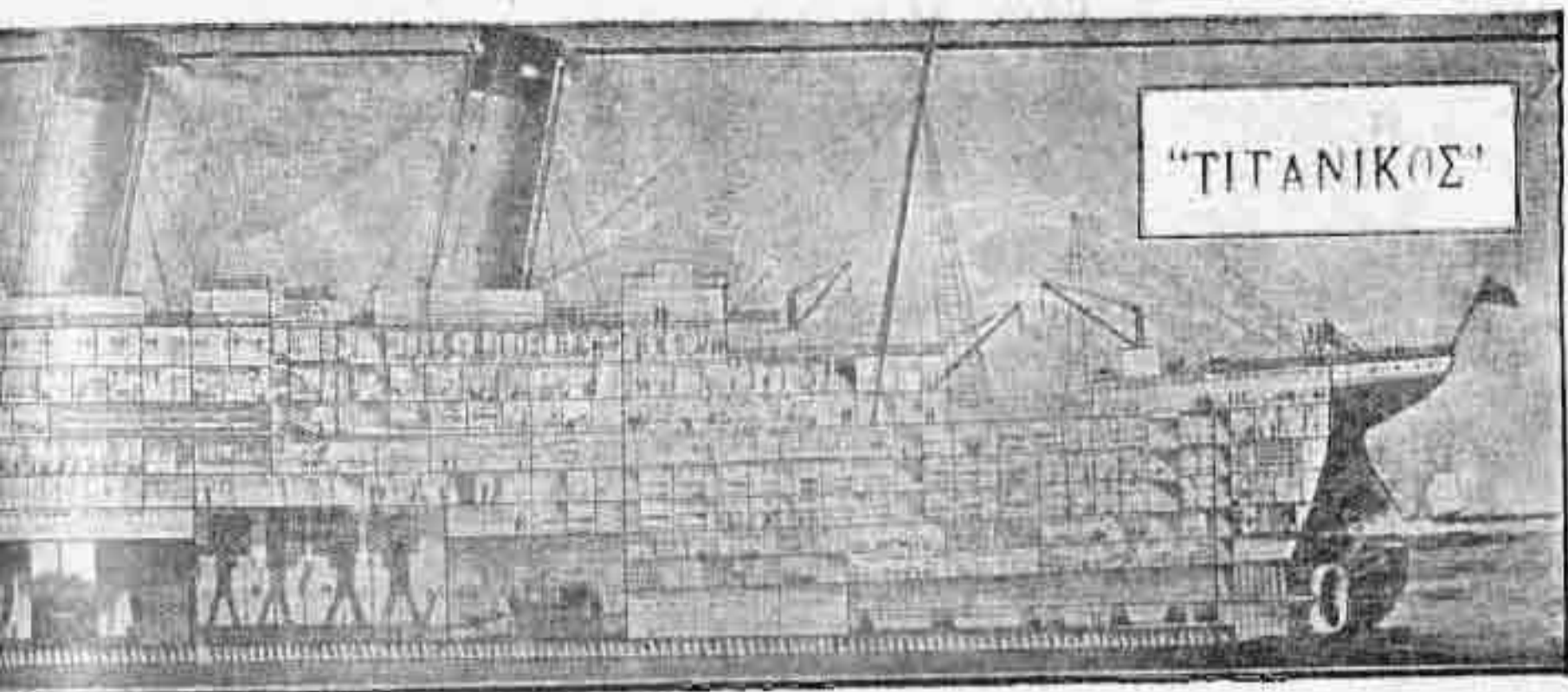

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ
Ἄω' Ὅλα

Κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἄνδρων, συναθροισασα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Β. Κιολεμάνογλου, ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας αὐτῆς. Ἐξέλεξε δὲ εἰσηγητὴν τὸν κ. Θ. Καβαλιέρου Μικρούζου. Εἰς τὸ προσεχὲς ἀπὸ τῶν ἐπιτροπῶν εἰς θέσιν νὰ πληροφωρισθῶμεν περὶ τοῦ πότε καὶ πῶς θέλουσι ἐγερθεῖν τὰ δημοτικὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀγωνίσματος τούτου.

ΥΪΝΟΛΟΓΙΑ

Προχθὲς τὸ μεσημέρι ἀπήντησα ἓνα γνωστὸν μου. Μ' ἐπισκέπησε χαρμώμενος.
 —Τί τὰ θές, φίλε μου, ἀρχισε νὰ τραβῆται.
 —Ποῦς;
 —Ὁ μεσημεριανός. Ἡ ζῆση, βλέπεις, εὐν ἐφῆλ.
 —Ὅταν σκέπτονται τὰ κοιμηθῆς τόξα;
 —Τί τὰ κίνα; Ἐργασίαν ἔργον ἀπὸ λίγο καὶ ἀπὸ ἄλλο τὴν ὄρα κατόλοβα πῶς λίγος ἕνας δὲν θάταν περὶτός.
 —Ἰσως. Τί θές ἡμεῖς. Ἡ ἐποχὴ τὸ καλεῖ καί.
 —Ὁ ἀνθρώπος ἡγορεύθη καὶ πάλιν, ἀνοικοκλίειν τὴν σπαρτήν κατὰ παραδόχον τρόπον.
 —Καί;
 —Καὶ εἰς εἴνα εὐχρίστον εἶνα καὶ ἀποκρίτητον.
 Ἐργασίαν ἔργον μὲν δὴ μάταια γυμνάσιον ἀπὸ ἀκατάστατον ἀνεπιλόγητον καὶ ἀνεπιλόγητον.
 —Ἡμεῖς οἱ Ἄνωθεν ἔργον πάντα μὲν εἰς τὸν ἄνθρωπον μὲν τὸ μετῴριον τῆς νεοκλασίας. Τὸ ἐκλογονομήσαν ἀπὸ τὴν πατρίδα μας καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸν κάπνον του. Φαί-

νεται ότι τό έχει τό κλίμα. Ένα τέτοιο κλίμα, μέ ήλιον διηνεκώς λάμποντα και μέ φρίσιν τόσον ήδυπαθή, δέν ήμπορεί παρά νά μάς κληροδοτή την χούνωσιν και την βτηλίαν. Αποτέλεσμα τού τούτου είνε ότι κοιμώμεθα μίαν φοράν τόν χειμώνα και δύο τό καλοκαίρι.

— Ότε τό κλίμα μάς κάνει ραθυμούς;

— Χωρίς άλλο. Δέν έτυχε νά διαβίωσιν τās έντιπώσεις ένός Αμερικανού από την Ανατολήν; Έκει μέσα ύεται τό ζήτημα της άνατολικής νοηλείας φαρδεία-πλατειά. Άνθρωποι δραστήριοι, άκαιάβλητοι, μετοικήσαντες από τόν Ν. Κόσμον εις την Ανατολήν, είδον ήτοις μετά τινα έτη νά χουνώνονται και νά γίνωνται ραθυμοί, νοηλείς και τεμπέληδες. Δέν σοφ φαίνεται λοιπόν ότι τό κλίμα έτηραζει τούς οργανισμούς; Μοφ φαίνεται...

Έχτισμήθη και τρίτην φοράν. Ασκιασθήτως τόν έμμήθη και έγω. Και έπί τινα δευτερόλεπτα δύο στόματα, όρθάνοικτα άν πηγίδια, έφαίνοντο διαμαρτυρόμενα διά την σχετικήν ζοηρότητα της γλώσσης.

Έν τούτοις έτελείωσα πρώτος:

— Σοφ φαίνεται;

— Μοφ φαίνεται ότι αυτό ποφ είπα είναι σωστό.

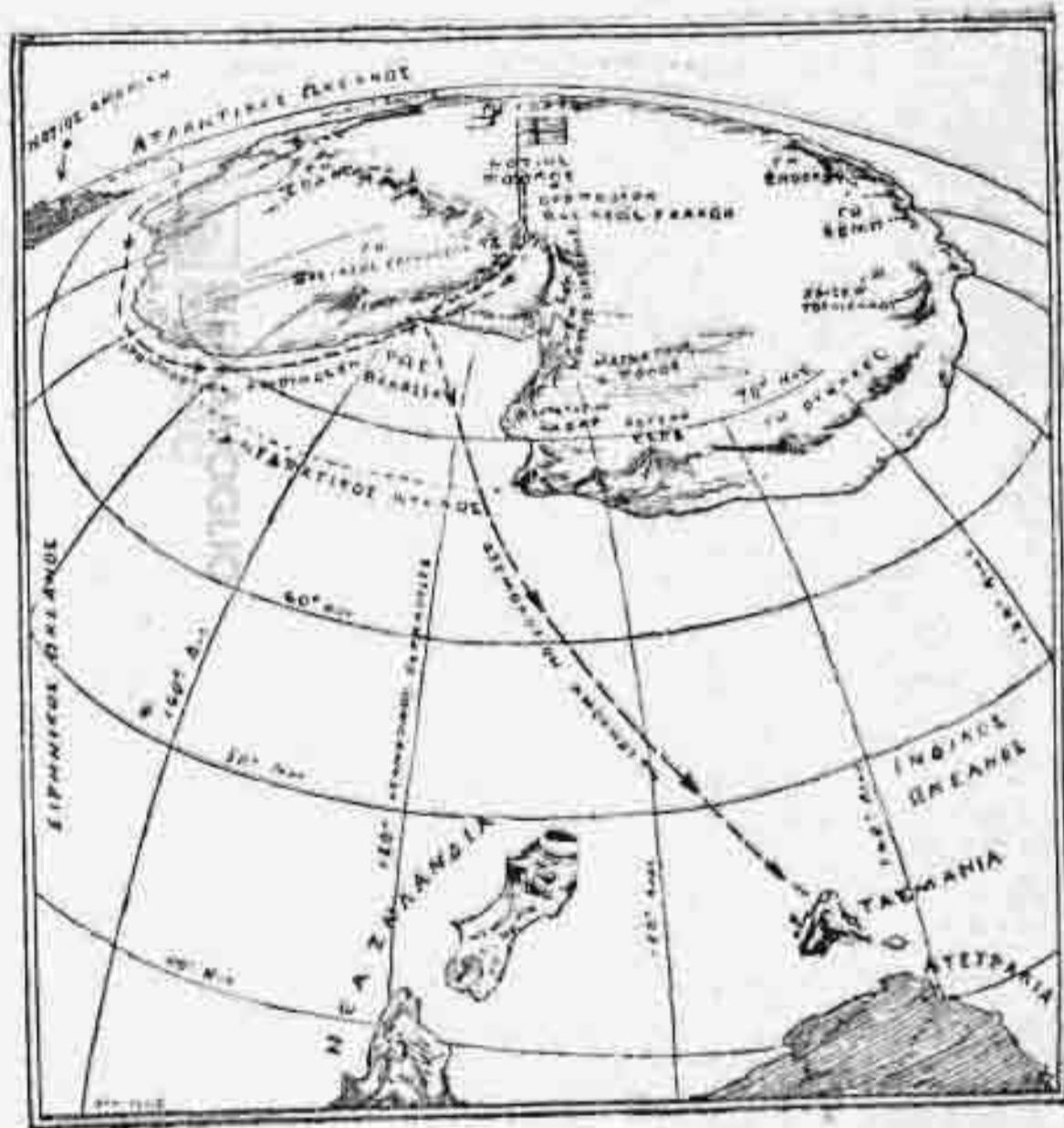
— Δηλαδή;

— Ότι τό κλίμα έτηραζει την φυσιολογικήν κατάστασιν τού άνθρώπου.

— Δέν μοφ φαίνεται σωστό αυτό. Δέν έδιόξα τας έντιπώσεις τού Αμερικανού αυτού, είμαι όμως βέβαιος ότι ό άνθρωπος αυτός έπεφυλάχθη νά μάς ρίγη κατιμωτρα τόν τίλον τού τεμπέλη και άπέδωκε την ραθυμίαν μας εις τό κλίμα. Είναι μία έπεκφυγή, τιμώσα την άβρότητα τού άνθρώπου.

— Ότε είμεθα τεμπέληδες;

— Αυτό έπρεπε νά τό καταλάβη πρό πολλού. Τό άνωτολίτικο γιαβός-γιαβός, τό έχομεν άναγάγη εις περιωπήν. Υπάρχουν έδώ τεμπέληδες εκ γενετής και τεμπέληδες κατ' άντανόλασιν. Οι πρώτοι είναι περισσότεροι

Χάρτης τού Νοτίου Πόλου και τού δρομολογίου, τό όποιον ήκολούθησεν ό πρώτος αυτό έξερευνητής Αμοϋνσδεν.

και προσηλυτιζόν τούς δευτέρους εις τās τάξεις των, άφοφ τούς καταπνίζον και τό κλειστόν γραμμίμον ένεργείας και δραστηριότητος. Οι Αμερικανοί και οι άλλοι Έξωπαίτοι ποφ έχονται έδώ φέρουν μαζί την δραστηριότητα και άεικνησίαν της φυλής των. Αντί όμως νά μάς επιβάλουν τά όφθαλά των αυτά προσόντα, έγκολπαίνονται και αυτοί μετ' όλίγον χρόνον τόν παροιμιάδη ραχατι-

μόν μας. Είμεθα, βλέπεις, περισσότεροι και ός πλειοψηφία νικώμεν... Γιατί σου.

— Ποφ πηγαίνεις;

— Έπρόκειται νά πάω στό γραφείον νά γράψω δύο-τρία γράμματα. Αλλά τώρα...

— Τώρα;

— Τώρα... πηγαίνω νά κοιμηθώ!..

(Ἡ Μυρτώ λαμβάνουσα ἄσπιν ἐξ ὄλου διὰ τὰς διακοπὰς τῶν Χριστογενεῶν.)

Ἡ ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

Μυθιστορία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ Ν. ΣΑΡΑΔΟΥ

(συνέχεια ἀπὸ σελ. 1239)

Ἡ ἄσπιν ὄμειρε ἀπὸ τῆς ἐργασίας ἡμετέρας ὑπὸ τῆς προόδου, ἦν ἐπευλα-
σεν εἰς τοὺς διαφορῶς κλοῦσας τῶν μαθημάτων.

Τούτου ἔνε γν, διὰ ἐπιβλήθη διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν προσηλιή της οἰκίαν τῆς ὁδοῦ τῶν Ὀρειῶν Φύλων κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν Χριστογενεῶν, ὡς κοσμοῦσιν ἀντιποδῶν ἀντίμα καὶ κοσμοῦσιν ὤμοις ἐπιθέσει, ἢ μετα-
μορφώσιν, ἦν ἐπέστη κατὰ τὸ διαρκὲς διαστήμα τῆς ἐν τῇ Μονῇ διαμονῆς της ἦτο κοσμοῦσιν, ὡστε ἅμα ὅσοι, κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, δὲν τὴν εἶδον ποτέ, ἦτο ἀδύνατον γὰρ τὴν ἀναγνωρίσασιν. Ἡ σκηνὴ της καὶ ἐν γὰρ τὸ στυλόν της, ἀπεκαλύπτει ἀληθῆ μεταμόρφωσιν τοῦ σώματος καὶ τῶν τρό-
πων. Καὶ ὅντι ἦτο ὡς πρότερον χαρίζου, πρὸς ἄσπιν τὴν ἐπισημαζομένην, ἦτο ὅμως σοφωτοτέρη καὶ μίλλον συνεσταλαγμένη, καὶ ἢ σφαιρῶν της αἴτη ἦτο ἐν προσηλί ἀντιθέσει πρὸς τὴν μεγάλην τῆς νεότητος ὤμοιότητά, ἦν δια-
τίθει εἴκοσι.

Βεβαίως γηρόσκει εἰς τὴν γῆρας ἐν τῇ Μονῇ, ὁμοιοῦσιν ἀκαταμάχητος πρὸ τοῦ μέλλοντος καὶ τῶν ἀλλοτροποιῶν της γῆρας, ὡστε εἰς ὅσοι ἢ σκηνὴ σία δὲν στηρίζεται ἐπὶ βῆμα ἰσορροπίας. Τούτου ἔπαυσε ἡ Μυρτώ, χωρίς γὰρ τὸ λέγει εἰς ἀδύνατον ἐπισυναίξει ὑπὸ σκίσησιν, ἀσυνεχῶσιν ὅσοι πρὸς τὴν ηλικίαν της, καὶ αἴτινες οὐδέποτε θὰ ἐγεννηθῶν εἰς τὸν γόν της, τὸν θὰ ἔμενε ἐν τῇ γῆρας, ὡν θὰ ἔζη μεμονωμένη μετὰ τοῦ κ. Λόρη, ὡστε οὐδέποτε θὰ ἐπαρτετα παύσει ἀποστραφῆσαι ἴσηται.

Ἄλλο τὸ θεληματικὸν ἔκεῖνα ἐλασμοῦ, ὡς ἀνηγοῦσιν εἰς ὀμοίωσιν, εἰς ἢ ἀπορηματικῶσιν τῶν νεωτέρων βίαι εἶναι κοσμοῦσιν ἀνεκτεταμένην, ὡστε πρὸς εἰς ἄσπιν ἀδύνατον γὰρ πρὸς ὀμοίωσιν ἐπὶ αἰῶν, συνεχῶσιν αἴτις ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν πρὸς τῆς γῆρας, ἦτοι οὐδὲν δὲ ἄσπιν, καὶ ὀμοίωσιν ἀνη-
σῶσιν, ἀλλ' ἦδη ἔρχισεν γὰρ ἀναγνωρίσει τὴν σκοδαιώσιν αἰτίαν. Ὑπάρχουσιν ἡμέραι, καθ' ἃς ἐπὶ τὰ ἡμετέρας τῶν ἡμετέρων δὲν σκίσησιν πρὸς οὐδέ-
νος ἄλλοι, εἰ μὴ πρὸς τῆς περιουσίας τῶν στιγμῶν καὶ τῶν κληρονομιάων τῶν θεῶν καὶ τῆς θείας, καὶ τῆς προικῶν, ἦν θὰ προσέφρον εἰς τὸν οὐδὲ-
γόν τῶν... διὰ ἐγνοῦσιν καλῶς τὸ πρῶτον ἀσπιν τῶν καθ' ἡμῶν βίαι.
«Δίχως προίκα, δίχως οὐδὲν». Οἱ γὰρ βροῦσιν οἱ μὲν εἶναι πολὺ θετικῶν καὶ
τα χροῖς προίκα κοσμοῦσιν εἶναι διὰ τὸ ὄμοι, ὡστε εἰς τῶν χροῖς αἰ ἀσπιν-
μας εἶναι διὰ τὸ καθῆμα.

— Κοί σου, Μυρτώλᾳ μου, εἶσαι κλοῦσιν, ἦρῶτα ἀνίστη τὴν Μυρτώλᾳ
μα τῶν εἶσαι της, περιουσία τῶν ἄλλων.

— Τὸ ἄσπιν, ὄμοι μὴ ἀσπιν πρὸς ὀμοίωσιν. Ἡ περιουσία μου εἶσαι
εἰς χροῖς τῶν νεωτέρων μου ἦρῶτα ὡς ἐπὶ αἰῶν δι' ἐμὴ... καὶ οὐδέ-
ποτε τῶν ἐξήρησι λογιζομένη.

Αἱ θετικῶσιν αἴσαι σκηνῶσιν ἔρχισεν εἰς τὸ πνεῦμα της Μυρτώλᾳ
τα πρῶτα σκηνῶσιν της ἀνηγοῦσιν. Προσεύλασιν τὴν προσοχῆν της ἐπὶ
προσηλίαν, αἴσαι οὐδέποτε θὰ ἐπιπέσει τῶν ἀσπιν ὀμοι. Ἡ τῆς ἐγγενείας
αἴσαι της, ἢ ἐπισκοπῶν κατὰ γράμμα αἰ σκηνῶσιν της, δὲν τὴν ἀπεκλά-
σιν πρὸς. Ἐγγυῶσιν καλῶς ὡστε τῆ ἦτο ἀδύνατον γὰρ λαμβάνειν ὡς ἦτο
πρῶτον πλάσμα, χωρίς ἦδη οἰκογενεῶν, χωρίς περιουσίας πένιότη, μὴ σκην-

φωμένη ἢ ἐπὶ τῆς καλῆς θελήσεως ἀνθρώπου, ὡστε δὲν ἴσχυται τὴν
ἀσπιν, ἀλλὰ μὴ ἂν δὲν συνεδέσει δι' ἀδύνατον νομίμου ἢ φυσικοῦ δεσμοῦ,
καὶ ὡς, ἂν ὡς ἐπὶ μίαν στιγμήν θ' ἀσπιν τὴν ἴσχυται αἴσαι
χροῖς θὰ τὴν ἀσπιν μόνην, ἀδύνατον, ἐπισημαζομένην, ἀσπιν-
τημένην ἐν
τῆς πρὸς ἀσπιν ἀδύνατον καὶ ἀσπιν.

Ὅσοις αἰ σκηνῶσιν αἴσαι ἐγεννηθῶν εἰς τὸ πνεῦμα της, καὶ ἐγεννηθῶν
ἀσπιν της σκηνῶσιν, ἐπέστη εἰς μελαγχολίαν, ἦν ἦτο ἀδύνατον γὰρ μὴ
ἀσπιν της ἐπὶ τῆς προσοχῆν της, καὶ τὴν ἀσπιν κοσμοῦσιν κατὰ τὴν
ἐπισημάτην της εἰς τὴν προσηλί της αἴσαι.

— Ἡ δεσποινίς ἔχει πένιότη καλῶς, ἔλεγεν εἰς τὸν κύριόν της ἡ Λέ-
πικα, ἀλλ' εἶσαι πολὺ μετῆραβλημένη.

— Κοί σου, περιουσία;
Ἄλλὰ δὲν γὰρ ποῦ της, ἐπὶ ἄλλατε ἐγὼτα πάντες... Ἐπὶ τῶν
προσηλίαν της ἴσχυται ἔγιστε μοι λίστη... πρῶτον περιουσία διὰ μίαν
κορῆν, κοσμοῦσιν γῆρας καὶ κοσμοῦσιν ὀμοίωσιν, κοσμοῦσιν ἀσπιν-
τημένην... διὰ ἀσπιν πάντες πολὺ... ἂν ἀσπιν, κορῆν;

— Πῶς ὄμοι, δεσποινίς! ἀσπιν γὰρ μὴ ἀσπιν, ἀσπιν κοσμοῦσιν τῆ ἀσπιν;
καὶ, μὴ τὴν ἀσπιν, δὲν ἐγὼτα τῶν ἐνεκεν ὀμοίωσιν τοιαυτοῦσιν...

— Καὶ ἡμῶν ἀσπιν, ἔλεγεν κατ' ἐαυτὸν ὁ κ. Λόρη, ἴσχυται στιγμῶν,
καθ' ἃς ὀμοίωσιν πολὺ λίστη.

Ὁ κ. Λόρη, μὴ δὲν ἔμενε γὰρ ἴσχυται τὴν προσηλίαν αἴσαι της
λέσαι της, τὴν ἀσπιν εἰς τὸν ὀμοίωσιν καὶ μόνην βίαν της Μονῆς, καὶ
ὡς ἐκ τούτου κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν, ἦτο ἔχη μίαν λαμπρόν καὶ
ἐπὶ ἀσπιν ἀναμνησιν, τὴν ἀσπιν καθ' ἑαυτήν ἀσπιν εἰς τὸ θέατρον.
Ὁ κ. Λόρη πρὸς φῶσιν καὶ ὀμοίωσιν ὀμοίωσιν, αἴσαι καὶ ἡ Μυρτώ ἠγάπησε τὸ
θέατρον, καὶ ἡ ἀσπιν αἴσαι μετῆραβλη ἐν βραχεὶ εἰς πένι. Οἱ συγγραφεῖς,
ὡν τὰ ἔργα ἐδιδάσκοντο πρὸ αἴσαι, θὰ ἐκατακρίνοντο ἴσχυται, ἂν ἦδὲν
κατὰ τὴν ὀμοίωσιν τὸ μετῆραβλη τῶν στιγμῶν της, μετῆραβλη ἐν
ἀσπιν τῶν ὀμοίωσιν τῶν ὀμοίωσιν, ἂν ἐπισκοπῶν ὡς ἀσπιν. Ἐπὶ
σκη μὴ τὴν ἀσπιν ἀσπιν καὶ ἀσπιν της, ἦρῶτα μετὰ τῆς νεωτέρας
προσηλίαν, ἐπὶ αἴσαι ὀμοίωσιν ἐπὶ τῶν προσοχῶν, ὡστε ἐκείνη ἴσχυται, ἐδο-
κίματε τῆς ἀσπιν ὀμοίωσιν τῶν ἐπισημαζομένων ἢ πρῶτον ὀμοίωσιν
ἐπὶ αἴσαι. Ὁ κ. Λόρη, μὴ δὲν ἔμενε γὰρ ἴσχυται τὴν προσηλίαν αἴσαι της,
δὲν τῆς ἀσπιν
αἴσαι ἀσπιν της, αἴσαι τὸν ἐπὶ αἴσαι διὰ τὴν ὀμοίωσιν τῶν
ἀσπιν της τῆς νεωτέρας καὶ ἀσπιν τῆς. Ἐπὶ τῆς ὀμοίωσιν τῶν
κ. Λόρη προσέειπε βίαι τῶν χροῖς εἰς τῆς ἀσπιν, ἢ ἐγένοντο, καὶ
πρῶτον κοσμοῦσιν ἐπὶ αἴσαι καὶ θετικῶσιν τὴν πρὸς αἴσαι ἐγγυῶσιν
της ὡστε θὰ ἦτο ὀμοίωσιν ὀμοίωσιν ἀσπιν κατὰ τούτου. Καὶ δὲν ἀσπιν
καὶ ἦτο τῆς.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΜΕΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗΝ

Ἡ ὁμιχλὴ τῆς νοσοκομείου ἐστάθη μέσα στὴν πενήνη ὁμιχλῆν μὲ τὸ φορτίον της, ἐνῶ τὸ μεγάλο κόσκινο αὐτοκίνητον ἐξηκολούθησε τὸν ὀργανικὸν δρόμον του. Ὅταν ὁ ἀστυνόμος ἔμαθε ποῖος ἦτο ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ αὐτοκινήτου, εἰδείτε μεγαλειότητα συμβιβασμὸν καὶ ἀμέσως τὸ ἄρμα του ἀπὸ ἀπάνωθεν καὶ ἀπότρηξον μεταβλήθη εἰς σκεπὸν καὶ περιποιητικόν. Τὸ πλῆθος μὲ σέβας ἐθαύμαζε τὴν ἐπιτυχίαν τῆς γυναίκος τοῦ κυρίου, διὰν ἐκεῖνη ἔδειξε τὸ προσκεπτόν της ἀπὸ τὸ παραθύρον γὰρ νὰ μῆθ' ἂν ἔπιπτε σοβαρὰ τὸ παιδάκι, ἐπάνω εἰς τὸ ἄρμα ὅπως ἐπέριε το αὐτοκίνητόν του, καὶ τὸ φανερὸν ἐπέριε τὴν ἀρσενίαν μορφήν της, ἣ ὅποια διεγχεύετο μέσα εἰς ἓνα πλαίσιον ἀπὸ γυαλιστὰ καὶ διαμάντια. Τώρα εἰμποροῦσαν νὰ προχωρήσουν, ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε εἰς τὸ γέφυρα, εἰς τὸ ὄριον ἦσαν κεκλημένον, ὄχι ἐγκαίρως. Ἐκεῖνη διεκίνησε πρῶτη τὴν ομιχλῆν.

— Τὴ τρομερὴ ὁμιχλῆ!... καὶ τὰ παιδιὰ εἶναι τόσοσὸν ἐπιφορτιστά!... Ὁ κακομοῖρος ὁ Ἰούλιος, νὰ παῖνε τὴν ἀλήθειαν, δὲν φαίει καὶ πολὺ...

Ἐκείνος σιωπῶσα. Αἱ λέξεις ἐπάγονταν σὸν λάρυγγά του, ἐνῶ ἡ γαλήνη καὶ ἡ ψυχραιμία της τὸν ἐπαύσαν ἀκόμη περισσότερο.

Κατὰ τὸ διαπέρασμα τοῦ γέφυματος ἤκουον ἀφηρημένως τὴν φωνήν της διπλασθῆς κυρίας τὸ βλέμμα της, ποῖος νὰ τὸ θέλη, σταματοῦσε μὲ περιέργειαν εἰς τὴν γυναῖκά του, ἣ ὅποια διεγχεύετο ὅπως εἶχε συμβῆ καὶ ἐξαινοῦσε τὴν τέχνην καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ σαρφέου, ἐνόσθη δὲ τὴν περιεργίαν, ἀπεκρίσθη ὅτι τὸ δυστύχημα δὲν ἄρθηκεν εἰς τὴν ψυχὴν της τὸ παραμικρὸν ἴχνος καὶ δὲν ἐπείχε τὴν γαλήνην της, ἐνῶ αὐτὸς ἀκόμη δὲν ἠδυνήθη νὰ συνέλθῃ καὶ τὸ χέρι του ἔτρεμεν ὅσκιος τὸ εὐχρηστικὸν νὰ ῥῆθ' ἐπὶ χεῖρ' αὐτοῦ τὸ ποτήρι.

Διὰ τὴν γυναῖκά του, αὐτὸ τὸ τέλειον προῖον τῆς νεοτέρου πολιτισμοῦ, ποῦ τὴν ἐπέριε, διὰ τὴν εὐρύτητα αἰσῶν βασιθεῖν ἐνὸς μεγάλου πολιτικοῦ πορταῦτος, ἀπεριφρανεύετο πάντοτε πολὺ Σινεμά νουε κληρονομία. Κατὰ τὴν ἀνιέλθησιν αὐτῶν, διὰ τίποτε δὲν ἔπαυσε ν' ἀνηυχοῦν ἀπόδειξις ἣ ἐκπληκτικὴ ἀπερῶσα, τὴν ὅποιαν εἶδε τὴν στιγμὴν τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἐπισημοῦ, διὰ τὴν ὅποιαν ἠμποροῦσε τὰ τὴν συζυγίαν κανεῖς.

Ἀλλὰ τὸ παιδάκι, ποῦ ἐπλήγωσαν, ποῦ βασιθεῖν εἰς τὸ αἷμα καὶ εἰς τὴν λήσθην τὰ χροσὰ μαλλάρια του, ποῦ τὸν ἐπαύσαν τόσοσὸν πόνον!

Ποῖα πραγματικὴ γυναῖκα, ποῦ εἶναι βιανὴ νὰ ἀγαπᾷ, νὰ ὑποφέρει, πορεῖ ν. μὲν ἀδιάφορη, διὰν βλέπῃ καὶ ἀκούῃ ὄλ' ἄρμα!

Καὶ ἐπέτιτε, Ὅλα τὸν ἐμικάρειον. Εἰς τὰ μάτια τοῦ κόσμου ἐφαίνετο ὁ εὐτυχεύετος τῶν ἀνθρώπων, Πλούτη, δόξα, τιμὰ, ἀξιώματα, σέβας ὅσκιος μὲ τόσοσὸν ἄλλα προσηρήματα, τί ἄλλο, κατὰ τὴν ἀνιέλθησιν τοῦ κόσμου, χροσίσθη διὰ νὰ εἶναι κανεῖς εὐτυχῆς!

Καὶ ἄρμας ἡ ἀικογενειακὴ ζωὴ του ἦτο ἐπισημὴ ἀπὸ τὸ παραμικρὸν πῆλγυτρον. Ἄρμα ἔμειναν μόνον οἱ δῖοι τῶν, ἀπεριφρανεύετο εἰς ἀξιοπῆσιν πολιτικὰς ἣ εἰς ἀντιπλάγην ἰδεῶν διὰ τὰς

ἐπισκέψεις, τοὺς χοροὺς καὶ τὰ γεύματα τῶν γυναικῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἰδιῶν τῶν...

Τὸ σημερινὸν συμβῆν μέσα στὴν ὁμιχλῆν ἐτάραξε τὰ νεύρα του.

Ἰσοῦς ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ἐργασίαν ἦτο ἐξηνητῆμένος ἀπισθῆκοτε ἠσθιένετο τὸν ἑαυτὸν του πολὺ καταβεβλημένον, ἀσφαριστὸν σχεδόν.

Μὲ πολὺν κόπον ἐκάθησεν εἰς τὸ τέλος τοῦ γεύματος καὶ ἀπέπνευσε ἀλασθηρὰ ἀρμα βρέθηκε μόνος μέσα εἰς τὸ αὐτοκίνητόν του. Ἡ γυναῖκά του θὰ πῆγαυε εἰς μίαν ἐσπεριδίαν, ὅπου ἡ παρουσία του δὲν ἦτο ἀπαραίτητος, καὶ ἐκεῖνος ἦτο πολὺ εὐχαριστήμενος ποῦ μποροῦσε τὰ γυναικῶν μόνος ἀπῆλθ' αὐτοῦ.

Ἄρμα ἀρβυλοῦ, πέρισε ἴσκιος ἀπὸ γραφεῖόν του, ἄρμα εἶνα ταγῆρος καὶ ἐκάθησε πρὸς μίαν ἀκατακτικὴν πολυθρόνα. Ἐν ἀίσθημα εὐχαριστήσεως ἐγέμισε τὴν ψυχὴν του εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ἠμποροῦσε νὰ ἀπολαύσῃ δι' ὀλίγας ὥρας ἐντελῶς, μοναχῶς.

Ἡτο ἀμειψόμενος ἣ ἀνέλιπτος σὴν χροσῆσιν δὲν ἔπρεπε ἀπὸ τὸν τόνον του. Εἰς τὰ αἰτιά του ἀνηυχοῦσαν ἀκόμη διαπροστικῶς, σαροφικάρδιος ἣ φωνὴ τοῦ παιδιοῦ...

Κι' ἔπαυσε τὸν κατέλαβεν ἓνας ἀκατακτικὸς πόθος νὰ μῆθ' εἰς ποῖαν κατῆσταν εὐφρανετὸ τὸ παιδί. Δὲν θὰ ἔκαυε κτελῶ, νὰ τρέψῃ ἀπὸ νοσοκομείου καὶ νὰ πληροφρανεθῇ ὁ ἴδιος!

Ἡ ἀδιαφορία της γυναικῶς του τὸν ἐβούργυεν. Αὐτὴ δὲν ἦτο τίποτε λοιπὸν εἰμὴ πῆγος σῶμα ἀψυχον καὶ χωρὶς ζωῆς! Καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὀλοκλήρησεν τὴν ἵσπερὴν του προσεῖλατεν ἡ γυναῖκα, ἣ ἀληθινὴ γυναῖκα, ποῦ ἤθελε νὰ ἐκτεμῆσθ' ἐπὶ φιλῆματα καὶ τὴν δύναμιν της ἀγάπης, τὴν ἀκατακτικὸν καὶ ζωογόσον, ποῦ εἶνα περιφρανεθῇ ἐπιφρανεθῆσιν ἐμπροστίαν καὶ περιφρανεθῆσιν ἐπὶ ὀλοκλήρησιν καὶ διὰ παντός α' ἐκεῖνον, τὸν ὅποιον ἀγαπᾷ... γυναῖκα, τὸν ἐκεῖνα τὰ δυστυχῆ, τὰ ἀποχῆ, τ' ἀκόφρατα κλάσματα, τὰς γυναῖκας κῆποιον ἀρετῶν καὶ ἀγνοῦστων προσέλατεν, αἱ ὅποιες ἐσθῆσταν τὸν κόσμον σὸν πόδι καὶ ἐκλίεσαν καὶ σφαιρόνεσαν εἰς τὴν ἀσθῆσιν τοῦ μικροῦ παιδιοῦ.

Καὶ τί, ἂν ἔπαυσε μιλῆσθ' της γυναικῶς πορεῖ γὰρ τὴν ψυχικὴν του σῆσθ' κατῆσταν; Ἄν ὅποτη κοτυὰ της καὶ της εἰσῆ!

— Βασῆθηκα εἰς μεγάλην θέαν, ποῦ κατέχω στὴν κοινωσίαν, καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἀσφαριστοῦ, χωρὶς συκινῆσθῆσιν, χωρὶς θέλησθῆσθ' ἔκτεμῆσθ' ν' ἀπολαύσω πραγματικὴν ἀικογενειακὴν ζωὴν... Διὰ τὸν τρέλλαν τὸν ἔρωτά σου, τὴν ἀσφαριστῶσιν σου!

Εἰς ὄλα αὐτὰ ἐκείνη θὰ γελῆσθ' ἐπὶ μῆσθ' της θὰ ζωοφρανεθῇ ἀσφαριστῶσθ' καὶ ἀπορία καὶ θὰ τὸ ἀπαντήσθ'!

— Μὴ γίνεσαι ἀνόητος.

Ν.ε.ι. θὰ τὸν ἀσφαρισθῇ ἀνόητον, καὶ τὸ ζεχαινομὴ της ψυχῆς του θὰ τὴν φωνὴν ἐσθῆσθ' τρυφερότητος.

Πῶς ἤθελε νὰ μιλῆσθῇ μὲ κάποιον ἓς ἰδίος τὸν αὐτῶς, ποῦ τόσοσὸν τὸν βλαστῶσθ' καὶ νὰ εἶσθ' παρηγορίαν σὸν ἄλλον τὴν σφαινεπλήθησθ'! Ἀλλὰ κανεῖς δὲν ἠμπορεῖ.

Εἶναι μόνος ἐντελῶς μόνος. Ἐσθῆσθῇ ἐσθῆσθῆσθ' λόγο ἀπὸ δαμάτωσθ' αὐτοῦ ἐπείθετο κτελῆσθ' τὸν κῆδονα, καὶ διεμῆσθ' τὸν ἀσθῆ-

ρότην, ποῦ περιφρανεθῇ, νὰ τοῦ εἶσθ' μίαν ἀρβυλοῦ.

Ἡ ὁμιχλῆ σιγᾶ-σιγᾶ διαλύετο καὶ ὅταν ἐσθῆσθ' εἰς τὸ νοσοκομείον, ὁ σῆσθ' ἐκαθῆσθ' ἐντελῶς. Ὁ νοσοκομῆσθ' φέλαξ εἰς τὴν ἀσθῆσθ' δὲν τὸν ἄρμα νὰ περῶσθ' μέσα, μὰ ὅταν ἔμαθε μὲ ποῖον εἶχε νὰ κάμῃ, ἐπῆσθ' τὸ πειῶ ὑποχρεωτικῶς ἔμαθε καὶ ἀμέσως ἔτρεξε καὶ ἐφρανεθῆσθ' μίαν νοσοκομῆσθ'. Αὐτὴ προσεῖλατεν τὴν ἠσθῆσθ' καὶ τὴν δόξην του, καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἠεκυρε πῶς νὰ τὸν ἐσθῆσθῆσθ'.

Τὸ παιδάκι εἶναι πολὺ καλύτερον. Ἡ κατῆσταν τὸν δὲν ἐμῆσθ' τὴν παρημικρὸν ἀνησθῆσθ'. Ἰσοῦς ἐπιφρανεθῇ ὁ ἴδιος νὰ ρῆθ' μὲ μάτια! Αὐτὸ μῆσθ' ἀντιφρανεθῇ εἰς τὸν κανονισμὸν, μὰ δι' ἐκεῖνον γίνεται καὶ αὐτὴ ἡ ἐξαιροῦσθ'.

Ἡ θέλησθ' νὰ ἰδῇ τὸ παιδί, κα' ἐνῶ ἀνέβαινε τὴν σκαλο, ποῦ ὀδηγεῖσθ' εἰς τὸ ἐκείνο διαμερίσθ' τοῦ νοσοκομείου, διαφρανεθῆσθ' ἠσθῆσθ' τὸν ἑαυτὸν του. Τοῦ ἠσθῆσθ' ὅσκιος νὰ ἐξῶσθ' ἀπὸ ἓνα λήσθ' καὶ ἐγῆσθ' εἰς τὴν ἀληθινὴν ζωῆν, μὲ τὰς σφαινεθῆσθ' της καὶ τὴν ἀσθῆσθ' της.

Δὲν ἦτο πλέον ἡ ἰσθῆσθ', ὁ διακλωμάσθ', ὁ πολιτικὸς πορταῦτος, ὁ ἐργαζόμενος διὰ τὴν πρόδον καὶ τὸ σημερινὸν ἐκείνο κράτῶσθ', ἀλλ' ἄρμας ὁ ἀσθῆσθ', ποῦ εἶσθ' διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ ἠσθῆσθ' φρανεθῇ τὸν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἦτο τὸ μικρὸν ἐκεῖνο κλάσμα, τὸ θῆσθ' τοῦ αὐτοκινήτου, καὶ ὁ μόνος πόθος του, ἀσθῆσθ' ἔρωσθ', σφαινεθῇ...

Αὐτὰ αἱ σφαινεθῇ ἀσθῆσθ' τὸν αὐτὸν του, ἐνῶ ἠεκυρε τὴν νοσοκομῆσθ', ἣ ὅποια τὸν ὀδηγεῖσθ' εἰς τὴν μεγάλην ἀσθῆσθ', ὅπου ἦσαν ἀσθῆσθ' δεισθῆσθ' μικρὰ ἀσθῆσθ' ἀσθῆσθ' ἀσθῆσθ'. Κοτυὰ εἰς τὸν ἀπὸ αὐτὰ ἡ νοσοκομῆσθ' ἐκαθῆσθ' καὶ ἐκεῖνος διεκῆσθ' μίαν γυναῖκα, ἣ ὅποια, μὲ σφαινεθῇ χαμηλὰ τὸ κεφάλι, ἐκαθῆσθ' εἰς τὸ κεββῆσθ' καὶ εἶχε τὸ χέρι της βεβῆσθ' σῆσθ' ἀπὸ τὸ κεφάλου ἐκείνου ἀσθῆσθ' ἡ πλάσθ' γυνῶν ἐγῆσθ' ἀπὸ τοῦ ἔρωσθ' της καὶ ἐκαθῆσθ' κατὰ γῆ.

Ὅταν ἐπῆσθ' καὶ εἶδε, σχεδόν δὲν ἠεκυρεσθ', ἀσθῆσθ' τὴν γυναῖκά του καὶ ἡ ψυχὴ του ἐεγῆσθ' ἀπὸ αἰσθῆσθ' ἐσθῆσθ' λατρείας καὶ θεσθῆσθ' ἐσθῆσθ'... Καὶ ὅταν ἐκεῖνη ἀνηυχοῦσε τὸ ἔρωσθ' κεφάλι της καὶ ἐεγῆσθ' τὸν ἀσθῆσθ' μὲ τὸ ἄρμα χροσῆσθ' της ἀσθῆσθ' της ἡ ἔρωσθ' καὶ εἶδε τὸ λαμπερὸν ἀσθῆσθ' βεβῆσθ' ἡλίου φρανεθῇ καὶ ἠσθῆσθ' τὸ μῆσθ' ἀσθῆσθ' ἀσθῆσθ' ἀσθῆσθ' ἀσθῆσθ'.

— Ἀσθῆσθ' φρανεθῇ τὸν κεφάλου της δὲν μποροῦσαι νὰ φρανεθῇ, ἂν δὲν ἐπῆσθ' ἀσθῆσθ' ἡ ἰσθῆσθ'.

— Τὸ ἔρωσθ' της ἀσθῆσθ', ἐνῶ ἔτρεξε σφαινεθῇ ἀπὸ σφαινεθῇ ἀσθῆσθ' ἀσθῆσθ', διὰ τὴν ἠσθῆσθ' ὅτι ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην αἱ φρανεθῇ τῶν σφαινεθῇ σφαινεθῇ καὶ ἠσθῆσθ' εἰς μίαν δύναμιν ἀκατακτικὴν. Τώρα πλέον ἠεκυρεσθ' ἂν εἶσθ' ἐπὶ τέλει τὸν γυναῖκα τὸν ὀνειροῦ του καὶ τὸν γλαστῶν του φρανεθῇ, πρὸς τὴν ὅποιαν εἶσθ' ἡ ἔρωσθ' τῶν ἀσθῆσθ'.

[Ἐκ τοῦ φρανεθῇ]

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Τὸ Παρίσι καὶ αἱ γυναῖκες.

Ἐναγινώσκω εἰς ἓν γαλλικόν περιοδικόν :
 «Τὸ Παρίσι εἶναι δικτῶς πόλις τῶν γυναικῶν. Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη δύναται νὰ στηροχθῆ ἐπὶ ἰσχυρῶν επιχειρημάτων. Ἄλλως τε, δὲν δύναται ν' ἀρνηθῆ τι, ὅτι ἡ γυνὴ ἰσχυροτέρα εἰς τὸ Παρίσι, ἀπὸ διαπιστοῦται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐμπορῶν, οἱ ὅποιοι ἐξυπηρετοῦσι τὴν γυναικείαν φιλαρέσκειαν. Ἄλλ' ἢν θέλετε, ἰδοὺ καὶ μερικὸι ἀριθμοὶ : Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τῶν Γαλισίων 1,510, 108 εἶναι γυναῖκες καὶ 1,338,121 ἄνδρες, ἦτοι 172,787 γυναῖκες περισσότεραι τῶν ἀνδρῶν. Ἡ πλειψηφία αὕτη εἶναι ἀρκετὰ σπουδαία καὶ δίδει ἀφοσιμὴν πολλῶν σχεδίων εἰς τοὺς ημετιστάς.

— Πῶς ἀρνούμεθα νὰ μᾶς διευθύνῃ ἡμεισηφία καὶ νὰ μὴ ἐκμεταλλευθῶμεν τὴν ἰσχὺν αὐτὴν τῆς ὑπεροχῆς μας, λέγουσιν.

Ἐπάρχει ἓν γνωμικόν, τὸ ὁποῖον λέγει :
 «Τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου εἶναι πάντοτε τὸ κάλλιστον».

Μάλιστα, ἀλλ' ἡ πλειψηφία τῶν γυναικῶν ἀπέχει πολὺ τοῦ νὰ εἶναι «ἡ ἰσχυροτέρα» καὶ ἡ γυνὴ γνωρίζει καλῶς ὅτι τὸ θέλησθόν

της καὶ ἡ χάρις της στηρίζονται πρὸ παντὸς εἰς τὴν ἀδυναμίαν καὶ τὸ εἰσπαθῆς της. Ὄσπε, καίτοι εἴμεθα πολυπληθέστεραι, ὡς ἀρκοῦμεθα νὰ μᾶς ὀδηγήσιν οἱ πιστοὶ μας ποιμένες. Αἱ εὐθύναι, αἵτινες βαρύνονται τοῖς ἀνδράσι, δὲν εἶναι τόσον ἐπὶχρηστοί, ὥστε νὰ θέλωμεν τὰς ἰδιοποιθῶμεν.

ΦΙΛΟΜΗΛΑ

Ἡ Μόδα.

Μίαν ἐκπληκτικὴν εἰδησιν ἔχω νὰ μεταδώσω σήμερον εἰς τὰς συνακαλλεῖς μου ἀναγνωστρίας καὶ ἀμφιβάλλω ἂν θὰ τὰ πιστευοῦσιν. Ὁ πλισσὶς ἀκαρδῶν εἶναι καὶ πάλιν τῆς μόδας, ὁ πλισσὶς εἰκίνος, μὲ τὸν ὁποῖον τόσας ὀραίας ἡμερίσας ἐκτίμημεν καὶ τόσων ἡδελιῶν ἀνιήμησιν ἔχομεν. Δὲν εἶναι ὅμως πικτελῶς ὅμοιος μὲ τὸν προπάτορά του, ἀλλ' ἠκολούθησε καὶ αὐτὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νεωτέρου σιγμοῦ.

Κατασκευάζεται ἀπὸ πολὺ ἐλαφρὸ καὶ λεπτὸ ὑφάσματα, αἱ πτυχῆ του εἶναι πολὺ μικραὶ, μὴ ἔχουσαι ἐνίστι βάρη, περισσότερον τῶν δύο ἢ τριῶν χιλιοστομέτρων, δηλαδὴ μισὸ πόντο. Ἡ λεπτότης αὕτη τῶν πτυχῶν ἀπῆρσεν εἰς

πολλὰς παρισινὰς, διότι, μολονότι τηρεῖ τὰς πτυχὰς εὐθύτενεις, στερεῖται τῆς χάριτος ἐκείνης, ἣν εἶχεν ὁ προπάτωρ του, ὅστις μᾶς ἐδίδακτὴν ὀραίαν χάριν τῶν καθονόσκων ἢ τῆς ἀνεστραμμένης στεφάνης τῶν ἀνθέων· ἀλλὰ εἰ τὸ θέλετε ἡ μόδα δὲν μὲ συμβουλεύθη.

Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν διὰ τὸν πλισσὸ τοῦτον μεταχειρίζονται ὑφάσματα πολὺ λεπτά, ὡς βουὰλ σουαγὲ σὺντὶ ἢ μπριγιάν, γκαζ πικπαδύφ, διὰ πολὺ γλαφυρὰς ἀμφιέσεις. Τὰ πλισσισμένα ὑφάσματα ἐκτείνονται ἐπὶ διαφανοῦς μεταξοτοῦ σὺντὶ ἢ γελασέ, μὲ ἐλαφρὸς γαρνιτούρας καὶ μὲ ὀλιγον πλισσὸ ἀπὸ τοῦτο εἰς τὸ κορσαῦ. Ὅταν ἡ ζῶνα εἶναι ἀπὸ ταυῖτον πλισσὸ κατασκευασμένη, τὸ κορσαῦ θὰ εἶναι καζακίνα ἀπὸ ταυῖτᾶ σαρζάν ἢ κορσαῦ ἀπὸ σατέν ζησηροῦ χρώματος, πράσινον σμαράγδων, μπλέ γερανίου ἢ καὶ ζακέττας, ἀπὸ ἄσπρο μεταξοτό, τὸ ὁποῖον εἶναι πολὺ καλλισθητὸν καὶ γενικῶς προτιμᾶται, μὲ στοργυλλαῖς ἡμπερὸς ἀκραις. Ἐν μαριγγάλ κουμπωμένο, τὸ ὁποῖον δεικνίει πολὺ ὑψηλὸ τὸ ἀνάστημα ἐκ τῶν ὀπισθεν, θὰ τὸς συνοδεύει πάντοτε.

ΚΣΙΜΙΝΗ

ΜΕΓΑΣ ΡΑΠΤΙΚΟΣ ΔΙΚΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ
Μ. ΣΑΡΑΔΟΥ
ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΝ
 Ἐναντι τοῦ ἀρκατοῦ τοῦ ἑὸς Τραπεζῆς.

Εἶναι ὁ μόνος ἀμογενῆς οἴκος, ὁ διακριτόμικτος διὰ τὴν καλλιπῆσαν ἀδίαθ, ὁ μόνος ἐπαμύλλος πολλῶν εὐρωπαϊκῶν, ὁ μόνος διὰ τὴν ταχεῖαν παραδοσὴν τῶν παραγγελιῶν του.

Ἐν αὐτῇ λειτουργεῖ καὶ ἰδιαιτέρον τμήμα ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἐπαρχίας.

→ ΑΣΤΕΙΑ ←

Ὁ νόος πρὸς τὸν πετῆρα :
 — Πότε θὰ μὲ πάρῃς, μαμπῆ, καινούργιο παντλόνι; Αὐτὸ ποῦ φοροῦ ἔχλασε.
 — Κάμε ὑπερονή, παιδί μου, ε' ἔχει ὁ θεός.
 — Ναι, ἔχει... μὰ εἶναι μεγάλα δὲν μοῦ κάμει.

Εἰς τὸ φαρμακεῖον.
 Ὁ πλάτης κρατῶν κατὶ μὲ φαρμακόν.
 — Πολὺ καλά. Τὸ πνευμοσφραγισμὸν μπορεῖ νὰ εἶναι δυνατῆριον, καθὼς λέτε, μὰ νὰ ἰδοῦμε, θὰ ἐξελασθῶν νὰ τὸ φάνε τὸ ποντικί;
 Καὶ ὁ φαρμακαποῦς ἀπερημένος :
 — Τί λέτε καλά! Ἰσα-ἴσα, ἀπὸ τὸ δοκιμασθῆναι μὴ φορᾶ, δὲν θὰ τράνε τίποτε ἄλλο, ἀπ' αὐτό.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἀντικειμένων διὰ δῶρα ἢ δι' ἀτομικὴν καὶ κοινὴν χρῆσιν, ὡς καὶ δι' ἀγορὰς χονδρικῶς πρὸς μεσιτώλησιν, ἄς ἀπειθῶσιν ἐν Ἰαλατῷ, ἐντὸς τοῦ Μεγ. Ἐθνικοῦ Χανιῶν, ἀριθμοῦ 13 καὶ 14 εἰς τὴν

ΑΠΟΣΤΗΝ
ΙΑΠΩΝΙΚΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
 τοῦ ὁμογενῆς κ.
ΕΥΡΗΝΙΑΣ ΟΑ. ΣΑΜΠΡΟΡΑΚΗ
 γενικοῦ ἀπεμπροσώπου μεγάλου ἐξαγωγικοῦ οἴκου τῆς Ἰαπωνίας.

Ἴνθα θέλουσιν εἶρη ὅλα τὰ ἀριστουργήματα τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας εἰς τὰς μὲς ἀπιστευτὰς εὐθηνάς.

Ἡ ΠΕΙΡΟΣ,

ΕΤΗΣΙΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

Θραμβος τοῦ Φεμινισμοῦ.

Μία πανεύμορφη δυστυχισμένη κόρη ἀπὸ μητέρα καὶ ἀδελφία, εὐτύχως νὰ ἰσχυρευθῆ τὸν ἄνδρα τῆς καρδίας τῆς καὶ ν' ἀποκτήσῃ τρία τέκνα, καὶ ἐκεῖ, τοῦ ἔρρεεν ὁ βίος τῆς ὡς χρυσὸν ὄνειρον, αἰφνης ὁ ἀπηνής γάμος τῆς ἤρπασεν ἀπὸ τὴν ἀγκάλῃ τῆς τὸν ἄνδρα τῆς, τὸν ἐπιγειοῦν θεὸν τῆς, καὶ τὴν ἔρριψε μαζὺ μετὰ τὰ τρία παιδιὰ τῆς εἰς τοὺς δρόμους! Τέχνη δὲν ἔβουρε καρμιά. Οἱ συγγενεῖς τῆς τῆς ἐγύρισαν εἰς ἀλάτιες, καὶ οἱ οἰκογενειακοὶ φίλοι, εἰς οὐδ' ἀπεπάθη. Ζητοδοὶ ἐξέστρεψαν γυναικείας τινὲς ἐργασίας, συνεικινήθησαν ἀπὸ τὰ κάλλη τῆς ὄραως γέρας καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν σιδηρᾶν δυστυχίαν τῆς. Ἄλλ' ἡ δυστυχισμένη χήρα, προτιμῶσα τὴν δυστυχίαν αὐτῆς τε καὶ τῶν τέκνων τῆς, καὶ τὴν εὐτοχισμένην ἀτιμίαν, μετὰ πολλὰς περιπετείας καὶ ἐναρτησάτους ἐξευτελισμούς, μὴ δυναμένη νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἀπαγγέλμα, διὰ τὴν ἔβουρε μὲν γράμματα, ἀλλὰ δὲν εἶχε διπλωμα, οὕτε νὰ καταφύγῃ εἰς βάναν οὐκ ἐπίγγελμα, προσφύλλον τὴν περιουσίαν τῆς, ἤλθεν εἰς ἀπογύωσαν δεκάτιαν, ἥτις τὴν δάησε μέχρι τοῦ χειλέως ἐνίμου ταφῶν μετὰ τῶν τέκνων τῆς, ἀποσυρθεῖσαν ἐκεῖθεν ὑπὸ τῆς τυχαίως διελθοῦσης τῆς κατοικίας τῆς τροφῆς τῆς, μετ' ἡ παλαιαίου στήθος πρὸς στήθος κατὰ τῆς πενίας, ἐνεπνεύσθη νὰ ἐκδόσῃ τὴν «Ἡπειρον», τὸ γνωστὸν ἤδη ἀπὸ τριετίας ἐτήσιον εἰκονογραφημένον τῆς Λευκώμα.

Αὕτη εἶναι ἡ δραματικωτάτη ἱστορία τοῦ ἐτήσιου τούτου Λευκώματος, τὸ ὅποιον ἐκδίδει ἡ κυρία Ἑλληνική Μαιρογορδάτου, ἡ Ἡπειρώτις, πρωτότοκος θυγάτηρ τοῦ διδασκάλου τοῦ Γένους μακαρίτου Ἀναστασίου Τάτη, ἐνὸς τῶν πολυμαθεστέρων καὶ σοφωτέρων Ἡπειρωτῶν διδασκάλων τοῦ μετ' αὐτοῦ συλλήθηντος αἰῶνος.

Τὸ Ἡπειρωτικὸν τοῦτο Λευκώμα ἐκδίδεται ἐκάστοτε κατὰ τὸ Πάσχα. Τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἐποχὴν ἐξεδόθη καὶ τὸ ἐφετερινόν, τὸ ὅποιον, βελτιστοποιημένον ἐτησίως εἰς λογογραφικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ὕλην, ὑπερέβη τὰ προσηγορευμένα του καὶ κατέστη προσφιλέστατον ἀνάγνωσμα παντός μὲν φιλανθροπίστου, ἰδιαιτέρως δὲ παντός Ἡπειρώτου, τοσοῦτον μᾶλλον, καθόσον μετὰ ὅλον τὸν ἐξ ὑπερδυσκοσίαν σελίδων ὄγκον του, μετὰ ὅλην τὴν καλλιτεχνικωτάτην ἀπὸ τε τυπογραφικῆς καὶ ὀλικῆς ἀπόψεως ἐκδοσὴν του, τιμᾶται μόνον πέντε γρόσια τὸ χροτόδετον καὶ ἐπὶ τὸ χρυσόδετον δια τοὺς συνδρομητάς του, οἵτινες εὐτυχῶς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος πληθύνονται, ὅπως ἐπισχῶσιν μίαν ἐπιμοιωτὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν μέγαν χήραν εἰς τὸν ἀπηνή ἀγῶνα τῆς βιοπάλης, εἰς ἃν ἀπὸ πενταετίας ἐρηιδῆ ἡ κυρία Μαιρογορδάτου μετὰ σθένος ἀνδρῶν. Ἄλλ' εἰς τὴν Σαχάραν τῆς ἀναληθείας, εἰς ἣν εἰσέρθη ἡ ἐναρτησάτη ἐκδόσις τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Λευκώματος, στήθησε καὶ μερικαὶς μαθητῶν δάσεις, πολὺ ὑλίγας δυστυχῶς ἐλαχιστάτας, καὶ χάριν ἰκανοποιήσεως τοῦ γυναικεῖου φύλου τῆς πρωτεύουσος τῆς Ἀνατολῆς, μνημονεύομεν ἐκ καθήκοντος τὸ τιμημένον ὄνομα τῆς δεσποινίδος Νοεμῆς Ζωηροῦ πασά, τῆς ἀλτρουστικωτάτης ταύτης εὐγενεῖς ὑπάρξεως, ἥτις ἐνεθάρρουν εἰς τὰ πρῶτα βήματα τῆς βιοπάλης τὴν παρὰ πάντων ἐγκυκλοπαιδικὴν ἀπροσπάτητον χήραν, δυναμένην ἄρτι νὰ κινηθῆτι ὅτι ἐν τῇ προσώπῳ, τῇ ὡς αἰ ἡλικίᾳ ἀκτίνας ἀσπίδος, ἐνίκησεν ὄχι μόνον ἡ Ἄρειη, ἀλλὰ καὶ ὁ Φεμινισμός! Ἡ Κυρία Μαιρογορδάτου παρέσχεν οὕτως αὐτὴν εὐγενῆς ὑπόδειγμα εἰς πάσαν ἀναξιοποιοῦσαν ἐνάρετον γυναῖκα, ἣμα δὲ κατησχυνεν ἐκείνην, οἵτινες τὴν ἐγκατέλειψαν ἀπροσπάτητον, ἢ ἠδὲλησαν νὰ ἐπιφελῆθῃ τῆς ἀδυναμίας τῆς καὶ τῶν χαρίτων τῆς. Ἰδοὺ πρόσωπον εὐγενεῖς καὶ ἡρωικόν, μετὰ ὅποιον δύναται ν' ἀσχοληθῆ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Μαιρογενεῖου Βραβείου, τῶσδε ὄχι μόνον τὸν εὐ-

γενέστατον τοῦ ἡγεμονογενοῦς Ἰδρυτοῦ τοῦ σκοπόν, ἀλλὰ καὶ τὸν Φεμινισμὸν ἐν Ἀνατολῇ, ὅστις ὁ μεγαλειότερος ἐργάτης, ὁ ἡρωικώτερος μάρτυς εἶναι ἡ Ἡπειρώτις κυρία Ἑλληνική Μαιρογορδάτου, ἀναδειχθεῖσα κορυφὴ τῆς φημισμένης δια τὴν τιμωτῆρα τῶν γυναικῶν τῆς εὐακόρου καὶ καλλιγυναικῶν ἰδιαιτέρας τῆς πατρίδος Ἡπειροῦ, τῆς γενετήριας, τῶν ὡσὶν ἀνδρείων γυναικῶν.

Ἐλθωμεν ἤδη μερικώτερον εἰς τὴν ὕλην τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Λευκώματος, ὡς ὅτι ἄλλη μελέσσα σινηγίγεν εἰς τὴν ἐφετερινὴν τῆς κυρίαν ἢ ἐκδόσις αὐτοῦ. Καὶ τι δὲν ἔχει ἔξοχον καὶ ἀξιοαγνώστον καὶ ἀπρέλιμον! Τὸ σοβαρὸν συμπλέκεται ἐναρμονίως μετὰ τοῦ εὐτραπίλου, τὸ τεχνικὸν μετὰ τοῦ ἀπρέλιμον, ἡ ἱστορία μετὰ τῆς Ποίσεως, αἱ ἱστορικαὶ καὶ σημεριναὶ ἡπειρωτικαὶ εἰκόνες μετὰ ἔκκερδιστικῶν γελαιογραμμάτων. Μία μονογραφία περὶ Ἡπειροῦ τοῦ σοφωτάτου Ἡπειρώτου κατηγρητοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀλείου Πάλλη, καὶ μία διατριβὴ τοῦ παγκοσμίου φήμης γλωσσολόγου κατηγρητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Ν. Κατ' ἤδρα προεστὶ νὰ εἶναι τὸ ἐγκόλιον παντός Ἡπειρώτου, θέλοντος νὰ γνωρίσῃ ποια ἠπήρξεν ἡ Ἡπειρος καὶ ποιοὶ τινες ὑπήρξαν οἱ Ἡπειρώται, διὰ νὰ ὑπερηφανυθῆται ὅτι τοιαύτης πατρίδος τέκνον καὶ τοιοῦτον προγόνον ἀπόγονος τυγχάνει.

Μετ' αὐτοὺς, τοὺς ἀποτελοῦντας τρόπον τινὰ τὴν βίαν τοῦ ἔργου, ὡς Ἡπειρωτικὸν δημοσιεύμα, ἔρχονται κατὰ σειράν μία ἡπειρωτικὴ ἠθρογραφία «Τὸ μαρτύριον τῆς ἀλατιῆς», ἡ Κυρία μας ὡς ἐγγισια, ἔξοχον εὐθυμογραφικὸν διήγημα, ἔργον ἐνὸς μάρτυρος τῆς Καλοσύνης καὶ τοῦ ἀλτρουσμοῦ, κρυπτομένου ὑπὸ ψευδώνυμου, ἡ βιογραφία τοῦ μεγάλου διδασκάλου τοῦ Γένους Ἡπειρώτου Χρ. Φιλητᾶ, ὑπὸ Στ. Δε-Βιάζη, ὁ «Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος» ὑπὸ Ν. Βασιλάκη, καὶ «Ἀνὰ τὴν Ἑλβετίαν» ὑπὸ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις θεοσεβασίτου λατροῦ κ. Στ. Σαλαμάνγκα, οἱ «Τυχοδιώκται» ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Νοεμῆς Ζωηροῦ πασά, ὁ «Πένθος καὶ ἡ Ἀβλήσεως» ὑπὸ Σωτ. Φόκου, ἡ «Πανήγυρις τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Δελβινικίου» τῷ 1806 ὑπὸ Πουκεβίλλ, κατ' ἀνακάλυψιν καὶ γλαφυρὰν μετῴφρασιν τοῦ λατροῦ κ. Στ. Δύλλα, ποιήματα καὶ ἐν ἀριστοτεχνικῶν πεζῶν ἐλεγείων τοῦ σοφοῦ Γυμνασιάρχου κ. Δημ. Σάρρου, ὁ «Δόξος Βύρων» ἐν Ἡπειρῷ (ἐπιστολαὶ τοῦ πρὸς τὴν μητέρα του ἐκ Πρεβέλης), «Περὶ Τατρῶν καὶ Ἀσθεσιῶν» ὑπὸ Θ. Χ. Φλωροῦ, κτηροῦ, σύντομος βιογραφία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, ποιηματὰ τινά, ἐν δημοτικῶν ἄσμα τοῦ Χρυσουτοῦ, καὶ ἐν ἡπειρωτικῶν κρημῶν τὸ «Ἀντρέγον» καὶ διάφορα ἄλλα ἀσπεῖα καὶ εὐτραπίλα.

Παράλληλως πρὸς τὴν ποιότητα τὴν λογοτεχνικὴν ἔρχεται καὶ τὸ καλλιτεχνικὸν μέρος: Πρῶτη πρῶτη ἢ εἰκὼν τοῦ μεγάλου Ἑθνικοῦ Ἐπεργέτου Κωνσταντίνου Ζάπτα, εἰς τὴν μνήμην τοῦ ὁποίου εἶναι ἀριεπιωμένον τὸ ἐφετερινόν τεῦχος, τὸ εἰσενδρον Λάμπροβον, ἡ γενετήρια τῶν Ζαπταίων, τὸ

Ζάπτιον Παρθενωγωγεῖον, τὸ ὅποιον ἡ κυρία καὶ δεξιὰ δεσποινὴς τῆς μεγάλης ἡμῶν διδασκάλου κυρίας Εὐθαλίας Ἀδοῦ, μετὰ τοῦ ποῦ τῆς διδασκόντος προσωπικοῦ ἀφοσιώσαν τὸν φίλων, ἀνήγγειν εἰς τὴν προικτὴν τοῦ προικτοῦ καὶ μεγάλου ὄχι μόνον τῶν ἑλληνικῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἐκπαιδευτηρίων συμπάσης τῆς Ἀνατολῆς, τὸ Ζάπτιον τῶν Ἀθηνῶν. Πύρρος ὁ Μέγας, ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Γεωργίου, ἀναγοραφικὴ φηρογραφικὴ εἰκὼν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ὀνεαρώδους πρωτεύουσος τῆς Ἡπειροῦ, τὸ ποσοῦν τῶν Ἰωαννίνων μετὰ τὴν μαγευτικὴν τῶν ἑλληνοφίλων εἰκὼν τοῦ 1812 παριστώσα δεσποινίαν τῶν Ἰωαννίνων ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ὑποδοχῆς τῆς, τὸ ἡρωικὸν Δελβινικὸν τῆς Ἡπειροῦ, ὀνομαστοτάτον διὰ τὸς κατὰ τοῦ Ἀλλ-πασά πολιτικοῦ ἀγῶνός του, ὁ ἑθνικὸς χορὸς τοῦ Δελβινικίου, ὁ Βύρων, ὁ ἐκ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν περιηγητῶν τῆς Ἡπειροῦ, ἡ ἐκ τῶν χρόνων τοῦ Ἀλλ-πασά, ὁ Ἀλλ-πασά, ὁ περιβόητος σατοράτης τῆς Ἡπειροῦ, ἡ ἐκ τῶν Βασιλικῆς, ἡ μεγάλη ἐκεῖνη Ἑλληνίς, ἡ ἐκ τῶν γοητῶν τῆς ὀραϊότητος τῆς κατάρθεσε τὴν μιλῶσιν τὴν καρδίαν τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀπόντου, ὃν ἐστὶ πῆλος τὸ Δελβινικὸν ἐξεθρόνισεν ἡ Ἰωαννίνων καὶ ἐφόνευσεν, ἀπαλλάξαν οὕτω τὴν Ἡπειρὸν τῆς φρικώδους τυραννίας τοῦ, ὁ Νεομάρτυς Γεώργιος τῶν Ἰωαννίνων, ἡ σφοδρὸς οἰκία παρὰ τὸ Ἰεροσόλων τῶν Ἰωαννίνων, εἰκόνες τῶν ἀποστόλων, ἡ μεγάλη δεσποινὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἑθνικῆς εὐεργετίας μακαρίτης Ἑλένη Ζαοίρη κ. κ. κ. κ.

Τὴν Ἑλληνικὴν καὶ μερικώτερον τῆς Ἡπειρωτικῆς δὲν θὰ σπεύσῃ τὰ γίνῃ κάτοχος τοιοῦτον δημοσιεύματος ὁ Ἑλληνικὸς Ἡπειρωτικὸς προκεχωρητὸν μάλιστα τὰ βραβεύσῃ τὴν ἀρετὴν μίαν ἀξιοσημειωτὴν ἀναξιοποιοῦσης Ἡπειρώτιδος, τῆς ὡσὶν τὴν Ἡπειρον τιμῶσιν;

Χ. ΧΡΗΣΤΟΦΕΡΕΙΑΝΣ

Τὸ ἀνωτέρω Λευκώμα πωλεῖται παρ' ἅπασ τοῖς ἑλληνικοῖς Βιβλιοπωλείοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Γρ. 7 χαροτόδετον.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΑΡΤΕΛΑΡΗΣ

Ἀνταλλάσσει γραμματὸσημα μὴ ὄντων τὸν κόσμον. Ἀγοράζει τουρκικὰ γραμματὸσημα ἀνω τῶν ὁ γροσίαν πάσης ἐπιδοσῶς. Δὲν στέλλει ποτὲ πρῶτος.

Διεύθυνσις: THEODOSE ARTILARIS
Banque d'Asie
PARIS
près Samsoun (Toupin d'Asie)

LE "DANUBE, A VIENNE

ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Ο "ΔΟΥΝΑΒΙΣ"

Καισροβασιλική Προνομιούχος ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τῆς Αὐτοκρ. Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως, Ἰδρυθεῖσα ἐν Βιέννῃ τῷ 1867.

Πρὸς πληρωθῆτα μέχρι τέλους τοῦ 1910 εἰς τοὺς ασφαλισθέντας πλέον τῶν	Φρ.	250 000 000
Ἐγγυήσεις καὶ ἀπαιτητικῶν διὰ τὸν κλάδον Ζωῆς		74 000 000
Ἄξια ἀκινήτων		7 000 000
Ἐταιρικῶν Κεφάλαιον καθ' ὅλοκληρίαν κατατεθῆν		3 000 000

Ὅροι ἀσφαλείας ἐλευθεριώτατοι. — Ἀσφάλιστρα μέτρια. — Νέος συνδυασμὸς ἀσφαλείας ἀνευ ἰατρικῆς ἐξετάσεως.

Διὰ πάσαν οἴτησον ἀπεκθιντέον:
Ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸν Γενικὸν Πρόξενον Γιουαννὶ Ραδελίη, Σταμπούλ, Ρέλλη Χάρ, ἀρ. 22.
Ἐν Ἀμοῦ εἰς τοὺς Γεν. Πρόξενους Ἀδελφοὺς Ἀβράμωλου.

ΣΕΛΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΟΣ

Μια μέρα ἡ θεὰ τῆς Φροντίδος ἐκάθητο κοντά στο ποταμιάκι — ποῦ γλυκά-γλυκά μουρμιζότανε — καὶ ὄνειροπολοῦσε. Τὰ δάκτυλά της, ἀνεκμιθισμένα τὸ ὄνειρον, ποῦ ἐλάττων ἡ σκέψης της, ἔκαμαν μιὰ ζωγραφιά ἀπὸ ἀργύλλον.

— Τί ἔχεις αὐτοῦ, σκεπτικὴ θεή; τὴν ἠρώτησαν ὁ Ζεὺς, ποῦ ἐπλησίαζεν αὐτήν.

— Μιὰ ζωγραφιά ἀπὸ ἀργύλλον, τὴν ὁποίαν, σὲ παρακαλῶ, νὰ τὴν ζωτανέψης, ὦ μεγάλη θεέ.

— Ἄς ζήσῃ, ἄς ζωτανέψῃ αὐτὸ τὸ πλάσμα καὶ θὰ γίνῃ ἰδικόν μου.

Ἡ Φροντίς ἀπήντησε μ' ἓνα τόνον ἰκετευτικόν:

— Ὅχι, ἄφισέ μου το, αὐθάντα, τὸ χέρι μου τὸ ἔκαμε.

— Ναί, ἀλλ' ἐγὼ ἔδωσα ζωὴν στὴν ἀργύλλον, εἶπεν ὁ Ζεὺς.

Ἐνῶ διεφιλονείκουν, τοὺς ἐπλησίασεν ἡ Γῆ καὶ εἶπεν:

— Εἶναι ἰδικό μου αὐτὸ τὸ πλάσμα. Ἐχει βγῆ ἀπὸ τὴν καρδιά μου.

— Καλά, ἀπήντησεν ὁ Ζεὺς, περιμένετε! Ἴδου ὁ Κρόνος, ποῦ θ' ἀποφασίσῃ εἰς ποῖον ἀνήκει.

— Ἄς τὸ ἔχετε ὅλοι! Ἴδου πῶς διατάσσεται ἡ ἀνωτάτη Μαίρα, ἀπήντησεν ὁ Κρόνος. Σὺ, ποῦ τὸν ἔδωσες τὴν ζωὴν, λάβε τὴν πίσω, ὅταν θ' ἀποθάνῃ. Σὺ, Γῆ, τὰ κόκαλά του, γιατί τίποτε περισσώτερον δὲν σὲ ἀνήκει. Καὶ σὺ, ποῦ εἶσαι ἡ μητέρα του, ὦ Φροντίς, ἔχε το, ὅταν ζῇ. Ὅσο καιρὸ θὰ ζήσῃ, δὲν θ' ἀφήσῃς ποτὲ τὸ παιδί σου μόνον του. Κ' ἐκεῖνο μέρα μὲ τὴν μέρα θὰ προσπαθήσῃ, ἕως τὸ μνήμα, νὰ σὲ ὁμοιάσῃ.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Μαίρας ἐξεληρόθη καὶ τὸ πλάσμα τοῦτο εἶναι ὁ Ἄνθρωπος.

Ὅταν ζῇ, ἀνήκει στὴν Φροντίδα. Στὸν Θεὸν δὲ καὶ στὴν Γῆ, ὅταν ἀποθάνῃ.

(Herder)

Β. καὶ Τ. ΑΡΡΙΑΝΣ

ΔΙΟΛΛΑΩΝΙΑΔΑ, Σ. Γ. Μπουτσογλου, τμήμα Δ' ἔξαμ. ἐλήφθη ἐνεγράφητα, στέλλομεν, εὐχαριστοῦμεν. — ΑΤΤΑΛΕΙΑΝ, Σ. Παπαζογλου, ἀπερτήσιμεν ταχυδρομικῶς. — ΑΜΙΣΩΝ, Διτ. Ἀσλανίδην, ἀπερτήσιμεν ταχυδρομικῶς, ἀπεσταίλαμεν. — ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΝ, Ἄρ. Βουλζαίδην, ποσὸν ἐλήφθη, ταχυδρομικῶς ἀπερτήσιμεν. — Αἰτόθι, Π. Νικολαίδην, τμήμα ἐλήφθη, φύλλα στέλλομεν, εὐχαριστοῦμεν. — ΑΔΗΣΤΡΑΤΗΝ, Γ. Γ. Γοῦναρη, συνεμφορήθημεν, ἀναμένομεν. — ΑΝΩ ΑΜΙΣΩΝ, Κ. Χ. Μαρκοπουλον, ἐλήφθη, ἀλλὰ παρακαίρω, φύλλον στέλλεται.

ΒΑΔΗΚΕΣΕΡ, Π. Πασθαντιδην, ἐπιστολή σας καὶ τίμημα γρ. 62.50 ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, ταχυδρομικῶς ἀπερτήσιμεν.

ΓΚΙΜΟΥΛΑΖΙΝΑΝ, Γ. Ματιώπουλον, εἰς ἀπάντησιν τοῦ δελτιρίου σας ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς.

ΔΕΔΕ-ΑΡΑΤΣ, Γ. Καραμυχάλογου, ταχυδρομικῶς ἀπερτήσιμεν. — ΔΟΞΑΤΩΝ, Θ. Τριανταφύλλου, εἰδοποιήσαμεν καταλλήλως.

ΙΝΕΠΟΛΙΝ, Κ. Γατῆν, τμήμα Δ' ἔξαμ. ἐλήφθη, στείλατε παρακαλοῦμεν, τὰ πλεονάζοντα φύλλα, διότι μᾶς χρησιμεύουν. — ΙΚΟΝΙΟΝ, Σ. Θεοδοῖδου, εἰμεθα σήμερον, πληροφορησάμεν μὲς ἂν πρέπῃ νὰ διακόψομεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου εἰς Κ. Μ.

ΚΑΒΑΛΑΝ, Δ. Ἀγγελίδην, νέαν ἐγγραφὴν κατεχοῦμεν, τμήμα ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν.

Ὅσοι φθάνετε

εἰς Τραπεζοῦντα

νὰ κατεβάντε εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΛ ΠΑΛΑΣ

CONSTANTINOPLE PALACE

Ἐκεῖ θὰ εὐρετε:

Δωμάτια εὐάερα καὶ εὐήλια. Μαγειρικὴν τελεωτάτην. Ὑπερσοῖαν πρόθυμον. Καθαριότητα ἀμεμπτον. Τιμὰς λογικὰς.

Αἰθουσαν ὑποδοχῆς, σφαιριστήριον, κλειδοκίμβalon, ἀναγνωστήριον κατ.

Ὁ κ. Κ. ΑΔΡΑΜΥΤΤΑΗΣ ἐκ Κωνσπόλεως, ἐσχάτως ἀφίκεται μετὰ καταλλήλου προσωπικοῦ, μετέφερε τὸ «Κωνσταντινοπλ Πάλας» εἰς table d'hôte, ἐπαμύλλον τῶν ἐν Κωνσπόλει ἀρίστων ξενοδοχείων.

Ὅσοι μείνου ἐκεῖ θὰ καταγοητευθοῦν.

— ΚΙΟΥΠΛΙΑ, Δ. Νικολαίδην, ἠλλάξαμεν τὴν διεύθυνσιν.

ΜΟΥΛΥΒΩΝ, Κ. Ι. Κέπετζην, ἀπερτήσιμεν ταχυδρομικῶς. — ΜΕΤΡΑΣ, Λευκοθ. Σαυαρίδου, εἰς ἀπάντησιν τῆς αἰτήσεώς σας πληροφοροῦμεν ὅτι ὁ στίχος τῆμα 2 γρόσια.

ΞΑΝΘΗΝ, Κ. Ρ., ἐπιστολὰς ἀνεπλήρωτες καὶ δι' ἀρχικὸν στοιχείον ὑπογεγραμμένης δὲν λαμβάνομεν ἔκ' ὅσων.

ΟΥΖΟΥΝ ΚΙΟΠΡΟΥ, Α. Χρησιδην, εἰς ἀπάντησιν δελτιρίου σας βεβαιοῦμεν παραλαβὴν γὰρ τὸ διὰ τὴν Δ' ἔξαμηνιαν, εὐχαριστοῦμεν.

ΠΑΥΛΙΚΙΟ Γ. Μ. Ταμβακοπούλου, ἐλήφθη ἐπιστολή σας, ταχυδρομικῶς ἀπερτήσιμεν, παραγγεῖλια σας στέλλομεν. — ΠΕΡΓΑΜΩΝ, Ἄδ. Κασκασιδην, ταχυδρομικῶς ἀπερτήσιμεν, τμήμα ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — ΠΑΦΡΑΝ, Κ. Ἀστελαρην, στέλλομεν συστημένην ἐπιστολήν. — ΠΕΡΑΝ, Θεόδ. Γραβιζιλόγλου, στέλλεται περτικώτατα, ἐξετίσαστε, παρακαλοῦμεν, ποῦ κατακρατοῦνται.

ΣΤΑΣΙΩΝ ΜΠΟΥΚ, Κ. Παπαϊωάννου, ταχυδρομικῶς ἀπερτήσιμεν. — ΣΑΡΑΝΤΑ-ΕΚΚΑΗΣΙΑΣ, Σοφ. Ἀμκατζίδου, γνωρίζαστε μᾶς τὸ μέσον, δι' ὃ στείλατε τὸ τμήμα τῆς Δ' ἔξαμηνίας καὶ τὴν ἡμερομηνίαν ὡς καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν φύλλων σας.

ΦΡΕΝΕΛΥ, Βασίλ. Κ. Βογιατζῆν, εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς σας δηλοῦμεν ὅτι τὸ φύλλον σας ἀπὸ τοῦ 80 ἀντιτύπου στέλλεται μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς τὸν ἐν Ἀδραμυττίῳ ἡμ. ἀνταρρόσπον Κ. Ι. Κέπετζην, πρὸς ὃν ταυτοχρόνως γράφομεν ὡς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ αἰσθήματά σας καὶ τὴν ἀγάπην σας.

(Ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μᾶς δὲν εὐρεθῶν εἰς τὴν δημοσιευομένην ἀλληλογραφίαν τὴν ἀπάντησίν των, παρακαλοῦνται ἔ ἀπερτήσασιν τὴν προσεχῆ).

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ «Η ΑΝΑΤΟΛΗ»

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐργαστησίων ΕΝ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ Ἰδρυθὲν πρὸ τριακονταετίας

ὑπὸ ΑΛ. Γ. ΑΚΡΙΤΙΔΟΥ

ΠΑΡΑΓΕΙ ὅλα τὰ εἶδη τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν: Δουζικο, μαστίχην, καντάκ, ροθμ, λικέρ καὶ λαπλ.

ΚΑΤΕΧΕΙ πλουσίαν παρακαταθήκην κονιάκ εἰς κιβώτια καὶ βαρέλια μικρὰς χωρητικότητος.

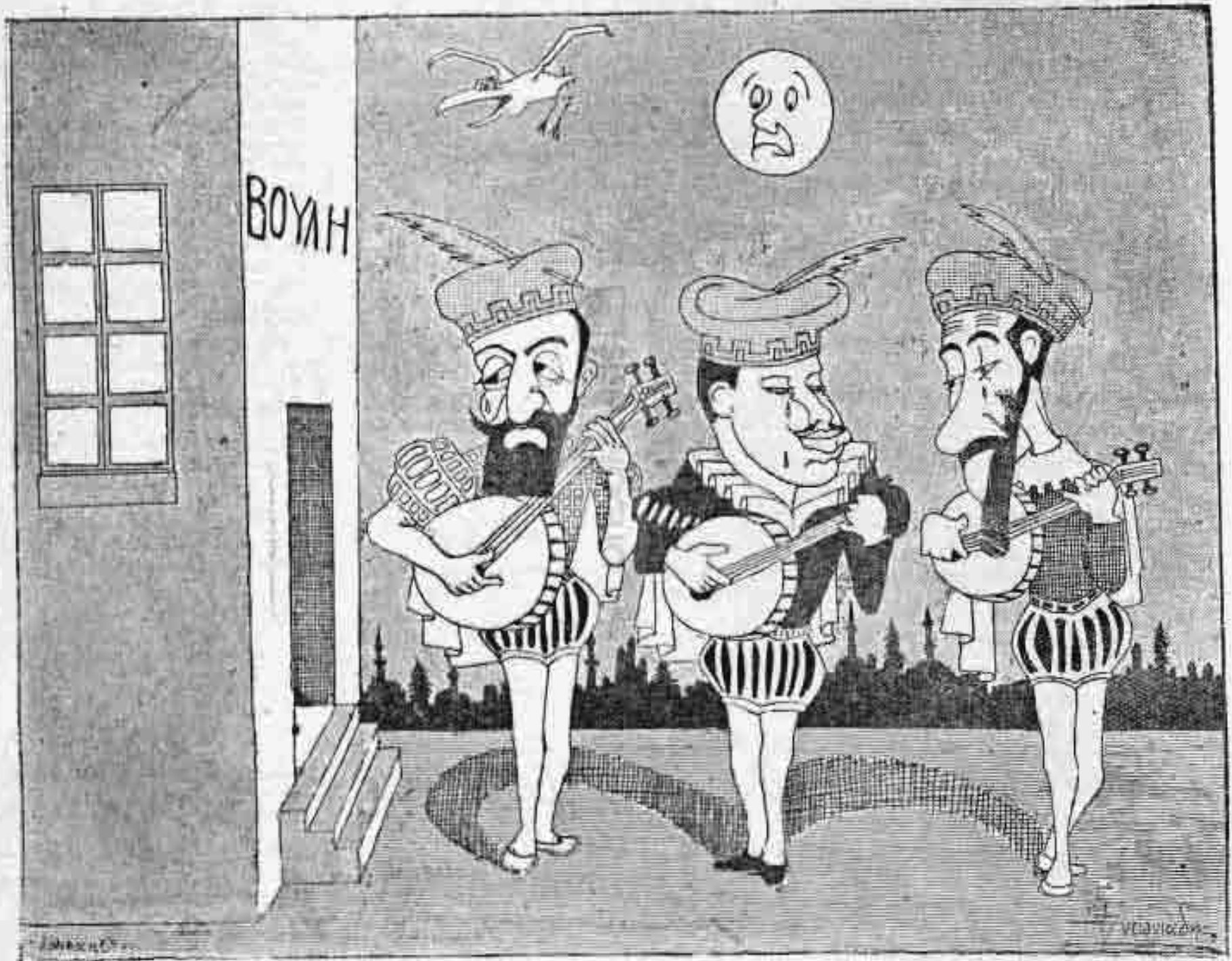
ΦΗΜΙΖΕΤΑΙ διὰ τὸ θαυμασίον «Ὀλόμπιον νέκταρ», ποτὸν ατομαχικόν, συνιστοῦμενον ἐπὶ τῶν λατρῶν καὶ εἰσηγμένον εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία ὡς ἐλιξίριον κατὰ τῶν στομαχικῶν παθήσεων.

Διὰ τὸ ὄραλον «Κονιάκ Ἀνατάς», εὐρισκόμενον εἰς κιβώτια καὶ περιζήτητον ἐν Ρωσίᾳ.

ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ μὲ ὄλας τὰς πόλεις τῆς Μαίσης θαλάσσης καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙ διὰ τὰ ἄριστα εὐκῆ, δι' ὧν παράγει ὄλα τὰ εἶδη τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, καὶ διὰ τὰς ἔκτος συναγωνισμοῦ τιμὰς του.

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΙ τιμοκατάλογον καὶ σχετικὰς πληροφορίας παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Η ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ

Σά φύλλα κίτρινα και μαρμαίνο
 με παίρνει ή άνεμος με τά φτερά
 μακρι' από σέκινα μοναχολιζέρνα,
 Βουλή, με διοχλεύει στην Ξενιτιά.
 Τό κόμμ' άτάραχο 'ς τό περιγιάλι
 γλυκά κοιμόντανε ήπνο βαθύ,
 μά κισσιου ήζυπνου κλούβισ κεφάλι
 'ς τό βράχο τόρριζε νά συντριφθή.

Βουλή, π' ίσπειλαν νά πίο 'ς τά ξένα,
 χωρίς δοκάρι χωρίς παρσά,
 βγάλλ' τά ποτηριά σου ' άγκυλιμένα,
 και δός για ναύτι λίγα φλουριά;

Και 'άν με πέρασαν σκληρό κουλιάρι,
 ' άν ξένα πλάκωσαν τώρα πουλι
 και τρώνε λαίμαργα ζερδέν μιλάρι,
 πάνω 'ς ατζέμικα τριπλά χαλιά.

Βουλή, ποιός ξέρει άν τά φλουριά σου
 ψηφρον μου διασπιντε και ήναλθιά,
 με πελτεδίσια εις τά θρονιά σου
 ήπνο γλυκόνειρο νά κοιμηθώ!

Χαιρώνες πλάκωσαν χωρίς παρσάδες!
 τά γρόσια πέταξαν και ή τιμαίς,
 π. ταζαν, ήπνε οι τερενάδες,
 Βουλή μου, πικαιώσιαν μεύραις νικητιάς.

Γεράκι άχόσπιγο, σκληρό ξεφτίρι,
 θ' άρχισή ολόγισρα νά κυνηγή,
 Βουλή, άλλωμονο, εις τό κεμερι
 άν τήση μόνι 'ς τόν μπεζιακτά.

Με σικτιρντίσαν, Βουλή, 'ς τά ξένα,
 με τόν κροισογλου τόν άγκάο!
 Ποιός ξέρ' ή μείρα μου, τί έχει γραμμένα,
 ψυχή, Βουλή μου! όρεβουάρ.

Ν. ΣΑΡΑΔΟΣ